

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2019/C 413/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз.	1
---------------	---	---

V Обявления

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2019/C 413/02	Дело C-616/17: Решение на Съда (голям състав) от 1 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal correctionnel de Foix — Франция) — Наказателно производство срещу Mathieu Blaise и др. (Преюдициално запитване — Околна среда — Пускане на пазара на продукти за растителна защита — Регламент (ЕО) № 1107/2009 — Валидност — Принцип на предпазните мерки — Определение на понятието за активно вещество — Кумулиране на активни вещества — Надеждност на процедурата за оценка — Достъп на обществеността до преписката — Изпитвания за токсичност в дългосрочен план — Пестициди — Глифозат)	2
---------------	---	---

2019/C 413/03	Дело C-621/17: Решение на Съда (трети състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Kúria — Унгария) — Gyula Kiss/CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Директива 93/13/ЕИО — Член 3, параграф 1 — Прценка на неравноправния характер на договорните клаузи — Член 4, параграф 2 — Член 5 — Изискване за съставяне на договорните клаузи на ясен и разбираем език — Клаузи, които изискват плащането на такси за неуточнени услуги)	3
2019/C 413/04	Дело C-673/17: Решение на Съда (голям състав) от 1 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Planet49 GmbH (Преюдициално запитване — Директива 95/46/ЕО — Директива 2002/58/ЕО — Регламент (ЕС) 2016/679 — Обработка на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации — „Бисквитки“ — Понятие за съгласие на субекта на данни — Изявление за даване на съгласие посредством предварително отменното поле).....	4
2019/C 413/05	Дело C-18/18: Решение на Съда (трети състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Eva Glawischnig-Piesczek/Facebook Ireland Limited (Преюдициално запитване — Информационно общество — Свободно движение на услуги — Директива 2000/31/ЕО — Отговорност на междинните доставчици — Член 14, параграфи 1 и 3 — Доставчик на услуги за съхраняване на информация — Възможност да се изисква от доставчика да прекрати или предотврати нарушение — Член 18, параграф 1 — Персонални, материални и териториални предели на действие на разпореждането — Член 15, параграф 1 — Отсъствие на общо задължение за контрол).....	5
2019/C 413/06	Дело C-42/18: Решение на Съда (трети състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt Trier/Cardpoint GmbH, правоприменник на Moneybox Deutschland GmbH (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Шеста директива 77/388/ЕИО — Случаи на освобождаване — Член 13, Б, буква г), точка 3 — Сделки, засягащи плащания — Услуги, свързани с експлоатацията на банкомати, предоставяни от дружество на банка)	6
2019/C 413/07	Дело C-70/18: Решение на Съда (първи състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Raad van State — Нидерландия) — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/A, B, P (Преюдициално запитване — Споразумение за асоцииране ЕИО — Турция — Решение № 2/76 — Член 7 — Решение № 1/80 — Член 13 — Клауза „standstill“ — Ново ограничение — Събиране, записване и съхраняване на биометрични данни на турски граждани в централна база данни — Императивни съображения от обществен интерес — Цел за предотвратяване и борба с използването на фалшива самоличност и с документните измами — Членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Право на зачитане на личния живот — Право на защита на личните данни — Пропорционалност)	6
2019/C 413/08	Дело C-93/18: Решение на Съда (първи състав) от 2 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal in Northern Ireland — Обединено кралство) — Ermira Vajratari/Secretary of State for the Home Department (Преюдициално запитване — Гражданство на Съюза — Директива 2004/38/ЕО — Право на пребиваване на гражданин на трета държава, който е възходящ роднина по права линия на ненавършили пълнолетие граждани на Съюза — Член 7, параграф 1, буква б) — Условие за достатъчно средства — Средства от доходи, придобити от трудова дейност, упражнявана без разрешения за пребиваване и работа).....	7
2019/C 413/09	Съединени дела C-152/18 P и 153/18 P: Решение на Съда (първи състав) от 2 октомври 2019 г. — Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P)/Европейска централна банка, Европейска комисия (Обжалване — Икономическа и парична политика — Член 127, параграф 6 ДФЕС — Регламент (ЕС) № 1024/2013 — Член 4, параграф 1, буква ж) — Пруденциален надзор над кредитните институции на консолидирана основа — Регламент (ЕС) № 468/2014 — Член 2, точка 21, буква в) — Регламент (ЕС) № 575/2013 — Член 10 — Поднадзорна група — Институции, дълготрайно свързани с централен орган).....	8

2019/C 413/10	<p>Дело C-197/18: Решение на Съда (първи състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Wien — Австрия) — Производство, образувано по жалба на Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf (Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 91/676/ЕИО — Опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници — Цел за намаляване на замърсяването — Замърсени води — Съдържание на нитрати до 50 милиграма на литър — Програми за действие, приети от държавите членки — Права на частноправните субекти на изменение на такава програма — Процесуална легитимация пред националните органи и юрисдикции)</p>	9
2019/C 413/11	<p>Дело C-208/18: Решение на Съда (първи състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší soud České republiky — Чешка република) — Jana Petruchová/FIBO Group Holdings Limited (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 17, параграф 1 — Компетентност в областта на потребителските договори — Понятие за потребител — Физическо лице, което извършва сделки на международния валутен пазар чрез дружество за търговски посреднически услуги — Регламент (ЕО) № 593/2008 (Рим I) — Директива 2004/39/ЕО — Понятие за непрофесионален клиент)</p>	10
2019/C 413/12	<p>Дело C-260/18: Решение на Съда (трети състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Warszawie — Полша) — Kamil Dziubak, Justyna Dziubak/Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, по-рано Raiffeisen Bank Polska SA (Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Потребителски договори — Неравноправни клаузи — Ипотечен кредит, индексирани в чуждестранна валута — Клауза за определяне на обменния валутен курс — Последици от обявяването на клауза за неравноправна — Възможност съдът да се справи с неравноправни клаузи, като използва общи клаузи от гражданското право — Прценка на интереса на потребителя — Запазване на договора без неравноправни клаузи)</p>	11
2019/C 413/13	<p>Дело C-267/18: Решение на Съда (четвърти състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel București — Румъния) — Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA/Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Директива 2014/24/ЕС — Член 57, параграф 4 — Факултативни основания за изключване — Изключване на икономически оператор от участие в процедура за възлагане на обществена поръчка — Разваляне на предходен договор заради частично възлагане на подизпълнител — Понятие за значителни или трайни недостатъци — Обхват)</p>	12
2019/C 413/14	<p>Дело C-272/18: Решение на Съда (първи състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Приложимо право към договорните задължения — Изключване на дружественото право от приложното поле на Римската конвенция и на Регламент (ЕО) № 593/2008 (Рим I) — Фидуциарен договор, сключен между продавач или доставчик и потребител, чиято единствена цел е управление на дялово участие в командитно дружество)</p>	13
2019/C 413/15	<p>Дело C-274/18: Решение на Съда (трети състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Arbeits- und Sozialgericht Wien — Австрия) — Mino Schuch-Ghannadan/Medizinische Universität Wien (Преюдициално запитване — Социална политика — Рамково споразумение за работа при непълно работно време — Клауза 4 — Принцип на недопускане на дискриминация — По-неблагоприятно третиране на работниците на непълно работно време спрямо работниците на пълно работно време, що се отнася до техните условия на труд — Забрана — Национално законодателство, определящо по-дълга максимална продължителност на срочните трудови договори за работниците на непълно работно време, отколкото за работниците на пълно работно време — Принцип pro rata temporis — Директива 2006/54/ЕО — Равно третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите — Член 2, параграф 1, буква б) — Понятие за „непряка дискриминация“, основана на пола — Член 14, параграф 1, буква в) — Условия за наемане на работа и условия на труд — Член 19 — Тежест на доказване)</p>	14
2019/C 413/16	<p>Дело C-285/18: Решение на Съда (четвърти състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Литва) — производство, образувано по искане на Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2014/24/ЕС — Член 12, параграф 1 — Прилагане във времето — Свобода на държавите членки относно избора на начина за предоставяне на услуги — Граници — Обществени поръчки, предмет на така нареченото възлагане „in house“ — Вътрешна сделка — Съвпадане на обществена поръчка и вътрешна сделка)</p>	15

2019/C 413/17	Дело C-302/18: Решение на Съда (трети състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Raad voor Vreemdelingenbetwistingen — Белгия) — X/Belgische Staat (Преюдициално запитване — Имиграционна политика — Статут на дългосрочно пребиваващите граждани на трети страни — Директива 2003/109/ЕО — Условия, свързани с получаването на статут на дългосрочно пребиваващ — Член 5, параграф 1, буква а) — Стабилни, регулярни и достатъчни финансови ресурси).....	16
2019/C 413/18	Дело C-329/18: Решение на Съда (трети състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Augstākā tiesa — Латвия) — Valsts ieņēmumu dienests/„Altis“ SIA (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Закупуване на храни — Приспадане на данъка, платен по получени доставки — Отказ да се допусне приспадане — Доставчик, който евентуално е фиктивен — Измама с ДДС — Изисквания във връзка със знанието от страна на купувача — Регламент (ЕО) № 178/2002 — Задължение за гарантиране на възможност за проследяване на храните и задължение за идентифициране на доставчика — Регламенти (ЕО) № 852/2004 и (ЕО) № 882/2004 — Регистрационни задължения на стопанските субекти в хранителната промишленост — Отражение върху правото на приспадане на ДДС)	16
2019/C 413/19	Дело C-378/18: Решение на Съда (осми състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Landwirtschaftskammer Niedersachsen/Reinhard Westphal (Преюдициално запитване — Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Защита на финансовите интереси на Европейския съюз — Член 3, параграф 1 — Давностен срок — Регламенти (ЕИО) № 3887/92 и (ЕО) № 2419/2001 — Интегрирана система за администриране и контрол за определени схеми за помощ на Общността — Възстановяване на непължимо платени суми — Прилагане на по-благоприятното правило за давност).....	17
2019/C 413/20	Дело C-632/18: Решение на Съда (осми състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Белгия) — Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL/Institut des Comptes nationaux (ICN) (Преюдициално запитване — Икономическа и парична политика — Европейска система от национални и регионални сметки в Европейския съюз — Регламент (ЕС) № 549/2013 — Сектор „Държавно управление“ — Каптивна финансова институция — Понятие — Дружество, което предлага на домакинствата със средни или скромни доходи ипотечни кредити под контрола на държавното управление).....	18
2019/C 413/21	Становище 1/19: Искане за становище, направено от Европейския парламент на основание член 218, параграф 11 ДФЕС	19
2019/C 413/22	Дело C-522/19: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Испания), постъпило на 9 юли 2019 г. — DC/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	19
2019/C 413/23	Дело C-523/19: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Испания), постъпило на 9 юли 2019 г. — ED/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	20
2019/C 413/24	Дело C-527/19: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Испания), постъпило на 9 юли 2019 г. — HG и IH/Bankia S.A.	21
2019/C 413/25	Дело C-582/19 P: Жалба, подадена на 30 юли 2019 г. от Holzer y Cia, SA de CV срещу решението на Общия съд (пети състав), постановено на 23 май 2019 г. по съединени дела T-3/18 и T-4/18 — Holzer y Cia/EUIPO — Anncо	22
2019/C 413/26	Дело C-591/19 P: Жалба, подадена на 1 август 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 11 юни 2019 г. по дело T-138/18, De Esteban Alonso/Комисия	23
2019/C 413/27	Дело C-613/19 P: Жалба, подадена на 14 август 2019 г. от Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 6 юни 2019 г. по дело T-209/18 — Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)	23

2019/C 413/28	Дело C-614/19 P: Жалба, подадена на 14 август 2019 г. от Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 6 юни 2019 г. по дело T-210/18 — Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост	24
2019/C 413/29	Дело C-618/19: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 16 август 2019 г. — Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA/Regione Campania.	24
2019/C 413/30	Дело C-649/19: Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 3 септември 2019 година – наказателно производство срещу IR.	25
2019/C 413/31	Дело C-674/19: Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на 10 септември 2019 г. — „Skonis ir kvapas“ UAB/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	26
2019/C 413/32	Дело C-684/19: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 17 септември 2019 г. — mk advokaten GbR/MBK Rechtsanwälte GbR	27
2019/C 413/33	Дело C-704/19: Иск, предявен на 20 септември 2019 г. — Европейска комисия/Кралство Испания.	27
2019/C 413/34	Дело C-708/19: Преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 25 септември 2019 г. — Von Aschenbach & Voss GmbH/Hauptzollamt Duisburg	28
2019/C 413/35	Дело C-718/19: Преюдициално запитване от Cour constitutionnelle (Белгия), постъпило на 27 септември 2019 г. — Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres	29
2019/C 413/36	Дело C-724/19: Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 1 октомври 2019 година — наказателно производство срещу НР.	30
2019/C 413/37	Дело C-735/19: Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Senāts) (Латвия), постъпило на 7 октомври 2019 г. — Euromin Holdings (Cyprus) Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija	31
2019/C 413/38	Дело C-736/19: Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Senāts) (Латвия), постъпило на 7 октомври 2019 г. — ZS „Plaukti“/Lauku atbalsta dienests	32
2019/C 413/39	Дело C-737/19: Преюдициално запитване от Tribunal administratif de Montreuil (Франция), постъпило на 7 октомври 2019 г. — Bank of China Limited/Ministre de l'Action et des Comptes publics.	33
2019/C 413/40	Дело C-739/19: Преюдициално запитване от Supreme Court (Ирландия), постъпило на 7 октомври 2019 г. — VK/An Bord Pleanála	34
2019/C 413/41	Дело C-741/19: Преюдициално запитване от Cour d'appel de Paris (Франция), постъпило на 8 октомври 2019 г. — République de Moldavie/Société Komstroy, правопримник на дружеството Energoalians.	34
2019/C 413/42	Дело C-745/19: Преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд (България) на 10 октомври 2019 година — РН, ОИ/„ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД.	35

2019/C 413/43	Дело C-787/19: Иск, предявен на 23 октомври 2019 г. — Европейска комисия/Република Австрия	36
2019/C 413/44	Дело C-791/19: Иск, предявен на 25 октомври 2019 г. — Европейска комисия/Република Полша	36
Общ съд		
2019/C 413/45	Дело T-586/14 RENV: Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Комисия (Дъмпинг — Внос на слънцезащитно стъкло с произход от Китай — Член 2, параграф 7, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 1225/2009 (понастоящем член 2, параграф 7, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2016/1036) — Статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика — Понятието „значително нарушение на производствените разходи и на финансовото положение на предприятията“ — Данъчни облекчения — Явна грешка в преценката)	38
2019/C 413/46	Дела T-755/15 и T-759/15: Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Люксембург и Fiat Chrysler Finance Europe/Комисия (Държавни помощи — Помощ, приведена в действие от Люксембург — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и неправомерна, и се разпорежда възстановяването ѝ — Предварително решение (tax ruling) — Предимство — Принцип на сделката между несвързани лица — Селективен характер — Презумпция — Ограничаване на конкуренцията — Възстановяване)	39
2019/C 413/47	Дела T-760/15 и T-636/16: Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Нидерландия и др./Комисия (Държавни помощи — Помощ, приведена в действие от Нидерландия — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и неправомерна, и се разпорежда възстановяването ѝ — Предварително данъчно решение (tax ruling) — Трансферно ценообразуване — Изчисляване на облагаемата основа — Принцип на сделката между несвързани лица — Предимство — Референтна система — Данъчна и процесуална автономия на държавите членки)	40
2019/C 413/48	Дело T-105/17: Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — HSBC Holdings и др./Комисия (Конкуренция — Картели — Сектор на лихвените деривати в евро — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Манипулиране на междубанковите референтни лихвени проценти на Euribor — Обмен на поверителна информация — Ограничаване на конкуренцията с оглед на целта — Единно продължено нарушение — Глоби — Основен размер — Стойност на продажбите — Член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Задължение за мотивиране)	41
2019/C 413/49	Дело T-217/17: Решение на Общия съд от 20 септември 2019 г. — FVE Holýšov I и др./Комисия (Държавни помощи — Пазар на електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници — Мерки за определяне на минимална преференциална тарифа за електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници, или за отпускане на премия за производителите на такава електроенергия — Изменение на първоначалните мерки — Решение, с което схемата за помощ се обявява за съвместима с вътрешния пазар след приключване на предварителната фаза на разглеждане — Член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС — Получатели на помощта и акционери на получателите — Оправдани правни очаквания — Държавни ресурси — Компетентност на Комисията за разглеждане на съвместимостта на мерките с разпоредби от правото на Съюза, различни от тези за държавните помощи)	42
2019/C 413/50	Дело T-391/17: Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Румъния/Комисия (Институционално право — Европейска гражданска инициатива — Защита на националните и езиковите малцинства — Укрепване на културното и езиковото многообразие — Частична регистрация — Принцип на предоставената компетентност — Отсъствие на очевидна липса на законодателни правомощия на Комисията — Задължение за мотивиране — Член 5, параграф 2 ДЕС — Член 4, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 211/2011 — Член 296 ДФЕС)	43
2019/C 413/51	Дело T-466/17: Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Printeos и др./Комисия (Конкуренция — Картели — Пазар на стандартните/каталожните пощенски пликове и специалните пощенски пликове с напечатан текст — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Частична отмяна поради неизпълнение на задължението за мотивиране — Решение за изменение — Процедура за постигане на споразумение — Глоби — Основен размер — Извънредно адаптиране — Таван от 10 % от общия оборот — Член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Принцип non bis in idem — Правна сигурност — Оправдани правни очаквания — Равно третиране — Кумулиране на санкции — Пропорционалност — Справедливост — Правомощие за пълен съдебен контрол)	44

2019/C 413/52	Дело T-780/17: Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — US/ЕЦБ (Публична служба — Персонал на ЕЦБ — Атестационен доклад за 2016 г. — Процедура за годишно преразглеждане на заплатите и премиите — Отказ за преобразуване на договор за определен срок в договор за неопределено време — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката).....	44
2019/C 413/53	Дело T-13/18: Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Crédit mutuel Arkéa/EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „Crédit Mutuel“— Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Отличителен характер, придобит чрез използване — Насрещна жалба — Член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 59, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент 2017/1001).....	45
2019/C 413/54	Дело T-39/18: Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — VF/ЕЦБ (Публична служба — Персонал на ЕЦБ — Атестационен доклад на жалбоподателя — Процедура за годишно преразглеждане на заплатите и премиите — Отказ за преобразуване на договор за определен срок в договор за неопределено време — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката — Принцип на добра администрация)	46
2019/C 413/55	Дело T-68/18: Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Fränkischer Weinbauverband/EUIPO (Форма на елипсоидна бутилка) (Марка на Европейския съюз — Заявка за триизмерна марка на Европейския съюз — Форма на издута, елипсоидна бутилка, сплесната отпред и отзад — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	47
2019/C 413/56	Дело T-219/18: Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Мотопеди) (Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ мотопед — По-ранен промишлен дизайн на Общността — Основание за недействителност — Оригиналност — Различно общо впечатление — Информирани потребители — Член 6 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002 — Съответстващо тълкуване на член 6 от Регламент № 6/2002 — Липса на използване на нерестририрана по-ранна триизмерна национална марка в регистрирания промишлен дизайн — Член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002 — Липса на неразрешено използване в регистрирания промишлен дизайн на произведение, защитено съгласно законодателството на държава членка относно авторското право — Член 25, параграф 1, буква е) от Регламент № 6/2002).....	47
2019/C 413/57	Дело T-255/18: Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — US/ЕЦБ (Публична служба — Персонал на ЕЦБ — Договор за определен срок — Отказ за преобразуване на договор за определен срок в договор за неопределено време — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката).....	48
2019/C 413/58	Дело T-356/18: Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Volvo Trademark/EUIPO — Paalupaikka (V V-WHEELS) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „V V-WHEELS“— По-ранни фигуративни национални, нерестририрани и на Европейския съюз марки „VOLVO“— Относително основание за отказ — Сходство на знаците — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001)	49
2019/C 413/59	Дело T-458/18: Решение на Общия съд от 20 септември 2019 г. — Multifit/EUIPO (real nature) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „real nature“— Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	49
2019/C 413/60	Дело T-492/18: Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Zhadanov/EUIPO (Scanner Pro) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Scanner Pro“— Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер, придобит чрез използването — Член 7, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/1001)	50
2019/C 413/61	Дело T-507/18: Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Франция/Комисия (ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от Франция в рамките на Програма от специфични мерки за отдалечените региони и за островите (POSEI) — Неточно отчитане на някои пратки банани (финансови години 2013 — 2016) — Фиксирана финансова корекция)	51

2019/C 413/62	Дело T-650/18: Решение на Общия съд от 20 септември 2019 г. — Reaktor Group/EUIPO (РЕАКТОР) (Марка на Европейския съюз — Заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз „РЕАКТОР“ — Абсолютни основания за отказ — Липса на описателен характер — Отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Пряка и конкретна връзка със стоките и услугите, посочени в заявката за марка) . . .	52
2019/C 413/63	Дело T-553/16: Определение на Общия съд от 20 септември 2019 г. — von Blumenthal и др./ЕИБ (Публична служба — Персонал на ЕИБ — Възнаграждение — Годишно адаптиране на размера на основната заплата — Метод за изчисление — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за произнасяне).	52
2019/C 413/64	Дело T-746/17: Определение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — TrekStor/EUIPO – Beats Electronics („i.Beat jump“) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Оттегляне на молбата за отмяна — Липса на основание за произнасяне — Член 137 от Процедурния правилник на Общия съд — Съдебни разноски, които могат да бъдат избегнати — Член 139, буква а) от Процедурния правилник на Общия съд)	53
2019/C 413/65	Съединени дела T-748/17 и T-770/17: Определение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — TrekStor и Beats Electronics/EUIPO – Beats Electronics и TrekStor („i.Beat“) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Оттегляне на молбата за отмяна — Липса на основание за произнасяне — Член 137 от Процедурния правилник на Общия съд — Съдебни разноски, които могат да бъдат избегнати — Член 139, буква а) от Процедурния правилник на Общия съд)	54
2019/C 413/66	Дело T-749/17: Определение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — TrekStor/EUIPO – Beats Electronics („i.Beat jess“) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Оттегляне на молбата за отмяна — Липса на основание за произнасяне — Член 137 от Процедурния правилник на Общия съд — Съдебни разноски, които могат да бъдат избегнати — Член 139, буква а) от Процедурния правилник на Общия съд)	55
2019/C 413/67	Дело T-566/19 R: Определение на председателя на Общия съд от 13 септември 2019 г. — Scandlines Danmark и Scandlines Deutschland/Комисия (Молба за постановяване на временни мерки — Държавни помощи — Удължаване на срока — Липса на интерес)	56
2019/C 413/68	Дело T-613/19: Жалба, подадена на 10 септември 2019 г. — ENIL Brussels Office и др./Комисия	56
2019/C 413/69	Дело T-648/19: Жалба, подадена на 26 септември 2019 г. — Nike European Operations Netherlands and Converse Netherlands/Комисия	57
2019/C 413/70	Дело T-663/19: Жалба, подадена на 30 септември 2019 г. — Hasbro/EUIPO — Kreativni Dogadaji (MONOPOLY)	58
2019/C 413/71	Дело T-693/19: Жалба, подадена на 9 октомври 2019 г. — Kerry Luxembourg/EUIPO — Ornuu (KERRYMAID) . .	59
2019/C 413/72	Дело T-696/19: Жалба, подадена на 14 октомври 2019 г. — Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Moins de migraine pour vivre mieux).	60
2019/C 413/73	Дело T-697/19: Жалба, подадена на 14 октомври 2019 г. — Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Weniger Migräne. Mehr vom Leben)	61
2019/C 413/74	Дело T-705/19: Жалба, подадена на 15 октомври 2019 г. — GV/Комисия	61
2019/C 413/75	Дело T-707/19: Жалба, подадена на 16 октомври 2019 г. — FF&GB/EUIPO (ONE-OFF).	62

2019/C 413/76	Дело T-709/19: Жалба, подадена на 21 октомври 2019 г. — GW/Сметна палата	63
2019/C 413/77	Дело T-720/19: Жалба, подадена на 18 октомври 2019 г. — Ashworth/Парламент	64
2019/C 413/78	Дело T-675/18: Определение на Общия съд от 20 септември 2019 г. — Trifolio-M и др./EFSA	66
2019/C 413/79	Дело T-287/19: Определение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — BigBen Interactive/EUIPO – natcon7 („nacop“)	66
2019/C 413/80	Дело T-494/19: Определение на председателя на Общия съд от 20 септември 2019 г. — CupoNation/EUIPO (Cyber Monday)	66

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

(2019/C 413/01)

Последна публикация

ОВ С 406, 2.12.2019 г.

Предишни публикации

ОВ С 399, 25.11.2019 г.

ОВ С 383, 11.11.2019 г.

ОВ С 372, 4.11.2019 г.

ОВ С 363, 28.10.2019 г.

ОВ С 357, 21.10.2019 г.

ОВ С 348, 14.10.2019 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Обявления)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 1 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal correctionnel de Foix — Франция) — Наказателно производство срещу Mathieu Blaise и др.

(Дело C-616/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Околна среда — Пускане на пазара на продукти за растителна защита — Регламент (ЕО) № 1107/2009 — Валидност — Принцип на предпазните мерки — Определение на понятието за активно вещество — Кумулиране на активни вещества — Надеждност на процедурата за оценка — Достъп на обществеността до преписката — Изпитвания за токсичност в дългосрочен план — Пестициди — Глифозат)

(2019/C 413/02)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal correctionnel de Foix

Страна в главното производство

Mathieu Blaise, Sabrina Dauzet, Alain Feliu, Marie Foray, Sylvestre Ganter, Dominique Masset, Ambroise Monsarrat, Sandrine Muscat, Jean-Charles Sutra, Blanche Yon, Kevin Leo-Pol Fred Perrin, Germain Yves Dedieu, Olivier Godard, Kevin Pao Donovan Schachner, Laura Dominique Chantal Escande, Nicolas Benoit Rey, Eric Malek Benromdan, Olivier Eric Labrunie, Simon Joseph Jeremie Boucard, Alexis Ganter, Pierre André Garcia

в присъствието на: Espace Émeraude

Диспозитив

При разглеждането на преюдициалните въпроси не се установяват обстоятелства, които могат да засегнат валидността на Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 22.1.2018 г.

Решение на Съда (трети състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Kúria — Унгария) — Gyula Kiss/CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

(Дело C-621/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Директива 93/13/ЕИО — Член 3, параграф 1 — Преценка на неравноправния характер на договорните клаузи — Член 4, параграф 2 — Член 5 — Изискване за съставяне на договорните клаузи на ясен и разбираем език — Клаузи, които изискват плащането на такси за неуточнени услуги)

(2019/C 413/03)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gyula Kiss

Ответници: CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

Диспозитив

- 1) Член 4, параграф 2 и член 5 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкуват в смисъл, че изискването една договорна клауза да бъде съставена на ясен и разбираем език не означава, че в договорни клаузи — които не са индивидуално договорени и които се съдържат в сключен с потребител договор за кредит, като разглежданите в главното производство, в които размерът на таксата за управление и на комисионното възнаграждение за отпускане на кредита, дължими от потребителя, начинът на тяхното изчисляване и датата, на която стават изискуеми, са точно определени — трябва да се посочват конкретно и всички услуги, предоставени като насрещна престация за съответните суми.
- 2) Член 3, параграф 1 от Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, че договорна клауза относно таксата за управление на договор за кредит, като разглежданата в главното производство, която не позволява да се определят по несъмнен начин конкретните услуги, предоставени в замяна на тази такса, по принцип не създава в ущърб на потребителя значителна неравнопоставеност между правата и задълженията на страните, произтичащи от договора, въпреки изискването за добросъвестност.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 22.1.2018 г.

Решение на Съда (голям състав) от 1 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Planet49 GmbH

(Дело C-673/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 95/46/ЕО — Директива 2002/58/ЕО — Регламент (ЕС) 2016/679 — Обработка на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации — „Бисквитки“ — Понятие за съгласие на субекта на данни — Изявление за даване на съгласие посредством предварително отплетнато поле)

(2019/C 413/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Ответник: Planet49 GmbH

Диспозитив

1. Член 2, буква е) и член 5, параграф 3 от Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации), изменена с Директива 2009/136/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година, във връзка с член 2, буква з) от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, както и с член 4, точка 11 и член 6, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46 (Общ регламент относно защитата на данните), трябва да се тълкуват в смисъл, че даването на споменатото в тези разпоредби съгласие не е действително, когато съхраняването на информация или достъпът до информация, която вече е съхранена в крайното оборудване на потребител на интернет сайт, с помощта на бисквитки, се позволява чрез предварително маркирано с отметка квадратче, от което потребителят трябва да премахне отметката, за да откаже съгласието си.
2. Член 2, буква е) и член 5, параграф 3 от Директива 2002/58, изменена с Директива 2009/136, във връзка с член 2, буква з) от Директива 95/46, както и с член 4, точка 11 и член 6, параграф 1, буква а) от Регламент 2016/679 не трябва да се тълкуват по различен начин в зависимост от това дали информацията, която се съхранява или консултира на крайното оборудване на потребител на интернет сайт, представлява или не лични данни по смисъла на Директива 95/46 и на Регламент 2016/679.
3. Член 5, параграф 3 от Директива 2002/58, изменена с Директива 2009/136, трябва да се тълкува в смисъл, че информацията, която доставчикът на услуги трябва да предостави на потребител на интернет сайт, включва продължителността на функциониране на бисквитките, както и дали трети лица имат или не възможност за достъп до тях.

⁽¹⁾ ОВ С 112, 26.3.2018 г.

Решение на Съда (трети състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) —
Eva Glawischnig-Piesczek/Facebook Ireland Limited

(Дело C-18/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Информационно общество — Свободно движение на услуги — Директива 2000/31/ЕО — Отговорност на междинните доставчици — Член 14, параграфи 1 и 3 — Доставчик на услуги за съхраняване на информация — Възможност да се изисква от доставчика да прекрати или предотврати нарушение — Член 18, параграф 1 — Персонални, материални и териториални предели на действие на разпореждането — Член 15, параграф 1 — Отсъствие на общо задължение за контрол)

(2019/C 413/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Eva Glawischnig-Piesczek

Ответник: Facebook Ireland Limited

Диспозитив

Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия), и конкретно член 15, параграф 1 от нея, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска съдилищата на държава членка да могат:

- да разпореждат на доставчик на хостинг услуги да премахва съхраняваната от него информация, чието съдържание е дословно идентично на съдържанието на информация, обявена преди това за незаконна, или да блокира достъпа до тази информация, независимо по чия молба се съхранява тя,
- да разпореждат на доставчик на хостинг услуги да премахва съхраняваната от него информация, чието съдържание е смислово равностойно на съдържанието на информация, обявена преди това за незаконна, или да блокира достъпа до тази информация, при условие че действията по контрол и търсене на информацията, за която е издадено това разпореждане, са така ограничени, че да се отнасят само до информация, която предава съобщение с по същество непроменено съдържание в сравнение с онова, по повод на което е направена констатацията за незаконност, и която включва указанията в разпореждането данни, и при условие че разликите във формулировката на това смислово равностойно съдържание в сравнение с формулировката на информацията, обявена преди това за незаконна, не биха могли да принудят доставчика на хостинг услугите да преценява самостоятелно това съдържание, и
- да разпореждат на доставчик на хостинг услуги да премахва посочената в разпореждането информация или да блокира достъпа до нея в целия свят в рамките на релевантното международно право.

⁽¹⁾ ОВ С 104, 19.3.2018 г.

Решение на Съда (трети състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) —
Finanzamt Trier/Cardpoint GmbH, правопримемник на Moneybox Deutschland GmbH

(Дело C-42/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Шеста директива 77/388/ЕИО — Случаи на освобождаване — Член 13, Б, буква г), точка 3 — Сделки, засягащи плащания — Услуги, свързани с експлоатацията на банкомати, предоставяни от дружество на банка)

(2019/С 413/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt Trier

Ответник: Cardpoint GmbH, правопримемник на Moneybox Deutschland GmbH

Диспозитив

Член 13, Б, буква г), точка 3 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа трябва да се тълкува в смисъл, че в обхвата на освободена от данък върху добавената стойност сделка, засягаща плащания, посочена в тази разпоредба, не попада под предоставянето на услуги на банка, експлоатираща банкомати, които услуги се състоят във функционирането и поддръжката на тези банкомати, в зареждането им с банкноти, в инсталирането на хардуер и софтуер, за да бъдат прочетени данните от банковите карти, в изпращане на искане да се разреши изтеглянето на пари в брой до банката, издала използваната банкова карта, в предоставяне на поисканите пари в брой и в регистриране на операциите по изтегляне на пари.

⁽¹⁾ ОВ С 152, 30.4.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Raad van State — Нидерландия) —
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/A, B, P

(Дело C-70/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Споразумение за асоцииране ЕИО — Турция — Решение № 2/76 — Член 7 — Решение № 1/80 — Член 13 — Клауза „standstill“ — Ново ограничение — Събиране, записване и съхраняване на биометрични данни на турски граждани в централна база данни — Императивни съображения от обществен интерес — Цел за предотвратяване и борба с използването на фалшива самоличност и с документните измами — Членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Право на зачитане на личния живот — Право на защита на личните данни — Пропорционалност)

(2019/С 413/07)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Ответници: А, В, Р

Диспозитив

Член 13 от Решение № 1/80 от 19 септември 1980 година относно развитието на асоциирането, прието от Съвета по асоцииране, създаден със Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция, подписано в Анкара на 12 септември 1963 г. от Република Турция, от една страна, и от държавите — членки на ЕИО и Общността, от друга страна, и сключено, одобрено и утвърдено от името на последната с Решение 64/732/ЕИО на Съвета от 23 декември 1963 г., трябва да се тълкува в смисъл, че национална мярка като разглежданата в главното производство, която обуславя изпаването на разрешение за временно пребиваване на граждани на трети държави, включително турски граждани, от събирането, записването и съхраняването на биометричните им данни в централна база данни, представлява „ново ограничение“ по смисъла на тази разпоредба. Подобно ограничение обаче е оправдано от целта за предотвратяване и борба с използването на фалшива самоличност и с документните измами.

(¹) ОВ С 161, 7.5.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 2 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal in Northern Ireland — Обединено кралство) — Ermira Bajratari/Secretary of State for the Home Department

(Дело C-93/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Гражданство на Съюза — Директива 2004/38/ЕО — Право на пребиваване на гражданин на трета държава, който е възходящ роднина по права линия на ненавършили пълнолетие граждани на Съюза — Член 7, параграф 1, буква б) — Условие за достатъчно средства — Средства от доходи, придобити от трудова дейност, упражнявана без разрешения за пребиваване и работа)

(2019/C 413/08)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal in Northern Ireland

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ermira Bajratari

Ответник: Secretary of State for the Home Department

в присъствието на: Aire Centre

Диспозитив

Член 7, параграф 1, буква б) от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО трябва да се тълкува в смисъл, че ненавършил пълнолетие гражданин на Съюза разполага с достатъчно средства, за да не се превърне в неприемлива тежест за системата за социално подпомагане на приемашата държава членка през времето си на пребиваване, дори и когато тези средства са от доходи от незаконно упражнявана трудова дейност на баща му, гражданин на трета държава, който няма разрешения за пребиваване и работа в тази държава членка.

(¹) ОВ С 152, 30.4.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 2 октомври 2019 г. — Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P)/Европейска централна банка, Европейска комисия

(Съединени дела C-152/18 P и 153/18 P) (¹)

(Обжалване — Икономическа и парична политика — Член 127, параграф 6 ДФЕС — Регламент (ЕС) № 1024/2013 — Член 4, параграф 1, буква ж) — Пруденциален надзор над кредитните институции на консолидирана основа — Регламент (ЕС) № 468/2014 — Член 2, точка 21, буква в) — Регламент (ЕС) № 575/2013 — Член 10 — Поднадзорна група — Институции, дълготрайно свързани с централен орган)

(2019/C 413/09)

Език на производството: френски

Страни

(Дело C-152/18 P)

Жалбоподател: Crédit mutuel Arkéa (представител: H. Savoie, avocat)

Други страни в производството: Европейска централна банка (ЕЦБ) (представители: K. Lackhoff, R. Вах и С. Olivier, подпомагани от P. Hooogé, avocat), Европейска комисия (представители: V. Di Bucci, K.-P. Wojcik и A. Steiblytè)

Встъпила страна в подкрепа на другите страни в производството: Confédération nationale du Crédit mutuel (представители: M. Grégoire и С. De Jonghe, avocats)

(Дело C-153/18 P)

Жалбоподател: Crédit Mutuel Arkéa (представител: H. Savoie, avocat)

Други страни в производството: Европейска централна банка (представители: K. Lackhoff, R. Вах и С. Olivier, подпомагани от P. Hooogé, avocat), Европейска комисия (представители: V. Di Bucci, K.-Ph. Wojcik и A. Steiblytè)

Встъпила страна в подкрепа на другите страни в производството: Confédération nationale du Crédit mutuel (представители: M. Grégoire и C. De Jonghe, avocats)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите.
- 2) Осъжда Crédit mutuel Arkéa да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 161, 7.5.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Wien — Австрия) — Производство, образувано по жалба на Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

(Дело C-197/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 91/676/ЕИО — Опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници — Цел за намаляване на замърсяването — Замърсени води — Съдържание на нитрати до 50 милиграма на литър — Програми за действие, приети от държавите членки — Права на частноправните субекти на изменение на такава програма — Процесуална легитимация пред националните органи и юрисдикции)

(2019/C 413/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Wien

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

В присъствието на: Bundesministerium für Nachhaltigkeit und Tourismus, по-рано Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Диспозитив

Член 288 ДФЕС, член 5, параграфи 4 и 5 и буква А, точка 2 от приложение I към Директива 91/676/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 година за опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници трябва да се тълкуват в смисъл, че ако изхвърлянето на азотни съединения от селскостопански източници допринася значително за замърсяването на съответните подземни води, физически и юридически лица като жалбоподателите в главното производство следва да могат да изискват от компетентните национални органи да изменят съществуваща програма за действие или да приемат допълнителните мерки или засилените действия, предвидени в член 5, параграф 5 от тази директива, дотогава, докато при липсата на такива мерки съдържанието на нитрати в подземните води превишава или има опасност да превиши 50 милиграма на литър в една или повече точки на измерване по смисъла член 5, параграф 6 от посочената директива.

(¹) ОВ С 268, 30.7.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší soud České republiky — Чешка република) — Jana Petruchová/FIBO Group Holdings Limited

(Дело C-208/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 17, параграф 1 — Компетентност в областта на потребителските договори — Понятие за потребител — Физическо лице, което извършва сделки на международния валутен пазар чрез дружество за търговски посреднически услуги — Регламент (ЕО) № 593/2008 (Рим I) — Директива 2004/39/ЕО — Понятие за непрофесионален клиент)

(2019/C 413/11)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší soud České republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: Jana Petruchová

Ответник: FIBO Group Holdings Limited

Диспозитив

Член 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че физическо лице, което съгласно договор като финансов договор за разлики, сключен с дружество за търговски посреднически услуги, извършва сделки на международния валутен пазар FOREX (Foreign Exchange) чрез посредничеството на това дружество, трябва да се квалифицира като „потребител“ по смисъла на тази разпоредба, ако сключването на посочения договор не попада в търговската дейност или професията на това лице, което следва да се провери от запитващата юрисдикция. За целите на тази квалификация, от една страна, фактори като стойността на сделките, извършени по силата на договори като финансови договори за разлики, значителните рискове от финансови загуби, свързани със сключването на такива договори, евентуалните познания или експертен опит на посоченото лице в областта на финансовите инструменти или активното му поведение в рамките на такива операции по принцип като такива са ирелевантни, и от друга страна, обстоятелството, че финансовите инструменти не попадат в приложното поле на член 6 от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно приложимото право към договорни задължения (Рим I), или че това лице е „непрофесионален клиент“ по смисъла на член 4, параграф 1, точка 12 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета, по принцип като такова е без значение.

⁽¹⁾ ОВ С 200, 11.6.2018 г.

Решение на Съда (трети състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Warszawie — Полша) — Kamil Dziubak, Justyna Dziubak/Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, по-рано Raiffeisen Bank Polska SA

(Дело C-260/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Потребителски договори — Неравноправни клаузи — Ипотечен кредит, индексирани в чуждестранна валута — Клауза за определяне на обменния валутен курс — Последници от обявяването на клауза за неравноправна — Възможност съдът да се справи с неравноправните клаузи, като използва общи клаузи от гражданското право — Преценка на интереса на потребителя — Запазване на договора без неравноправни клаузи)

(2019/C 413/12)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Warszawie

Страни в главното производство

Ищци: Kamil Dziubak, Justyna Dziubak

Ответник: Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, по-рано Raiffeisen Bank Polska SA

Диспозитив

- 1) Член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че допуска възможността национална юрисдикция, след като установи неравноправния характер на някои клаузи от договор за кредит — индексирани в чуждестранна валута и предвиждащ лихвен процент, пряко обвързан с междубанковия лихвен процент за съответната валута — да счете в съответствие с вътрешното си право, че посоченият договор не може да продължи да се изпълнява без тези клаузи, тъй като премахването им би довело до изменение на естеството на основния предмет на договора.
- 2) Член 6, параграф 1 от Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, от една страна, че последиците за положението на потребителя, предизвикани от обезсилването на договор в неговата цялост, така както са посочени в решение от 30 април 2014 г., Kásler и Káslerné Rábai (C-26/13, EU:C:2014:282), трябва да се преценят предвид съществуващите или предвидимите обстоятелства към момента на спора, и от друга страна, че за целите на тази преценка волята, изразена от потребителя в това отношение, е определяща.
- 3) Член 6, параграф 1 от Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска запълването на празнотите в договор, образувани поради премахването на съдържащите се в него неравноправни клаузи, само чрез национални разпоредби с общ характер, съгласно които предвидените последици от правна сделка се допълват по-специално с последиците, произтичащи от принципа на справедливост или обичаите, и които не са нито диспозитивни разпоредби, нито разпоредби, приложими при съгласие на страните по договора.
- 4) Член 6, параграф 1 от Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска запазването на съдържащите се в договор неравноправни клаузи, когато премахването им би довело до обезсилване на договора и според съда това обезсилване ще породи неблагоприятни последици за потребителя, ако последният не е дал съгласието си за такова запазване.

⁽¹⁾ ОВ С 259, 23.7.2018 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel București — Румъния) — Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA/Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

(Дело C-267/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Директива 2014/24/ЕС — Член 57, параграф 4 — Факултативни основания за изключване — Изключване на икономически оператор от участие в процедура за възлагане на обществена поръчка — Разваляне на предходен договор заради частично възлагане на подизпълнител — Понятие за значителни или трайни недостатъци — Обхват)

(2019/C 413/13)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA

Ответник: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

Диспозитив

Член 57, параграф 4, буква ж) от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че възлагането от икономически оператор на част от строителните работи на подизпълнител в рамките на предходна обществена поръчка, за което е взето решение без съгласието на възлагащия орган и което е довело до предсрочното прекратяване на тази обществена поръчка, представлява значителен или траен недостатък, констатиран при изпълнението на съществено задължение, произтичащо от посочената поръчка, по смисъла на тази разпоредба, и следователно е от естество да обоснове изключването на този икономически оператор от участие в последваща процедура за възлагане на обществена поръчка, ако след извършване на собствената си оценка за честността и надеждността на икономическия оператор, визиран от прекратяването на предходната обществена поръчка, възлагащият орган, който организира тази процедура за възлагане на последваща обществена поръчка, счита, че такава подизпълнение води до прекъсване на връзката на доверие с разглеждания икономически оператор. Преди да постанови такава изключване обаче, възлагащият орган трябва, в съответствие с член 57, параграф 6 от тази директива във връзка със съображение 102 от нея, да остави на този икономически оператор възможността да представи корективните мерки, които е приел след предсрочното прекратяване на предходната обществена поръчка.

⁽¹⁾ ОВ С 249, 16.7.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Дело C-272/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Приложимо право към договорните задължения — Изключване на дружественото право от приложното поле на Римската конвенция и на Регламент (ЕО) № 593/2008 (Рим I) — Фидуциарен договор, сключен между продавач или доставчик и потребител, чиято единствена цел е управление на дялово участие в командитно дружество)

(2019/C 413/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Verein für Konsumenteninformation

Ответник: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Диспозитив

- 1) Член 1, параграф 2, буква д) от Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 г. и член 1, параграф 2, буква е) от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно приложимото право към договорни задължения (Рим I) трябва да се тълкуват в смисъл, че от приложното поле на тази конвенция и на този регламент не са изключени договорни задължения като разглежданите в главното производство, чийто източник е фидуциарен договор с предмет управление на дялово участие в командитно дружество.
- 2) Член 5, параграф 4, буква б) от Конвенцията за приложимото право към договорните задължения и член 6, параграф 4, буква а) от Регламент № 593/2008 трябва да се тълкуват в смисъл, че не попада в обхвата на предвиденото в тези разпоредби изключени фидуциарен договор, съгласно който услугите, които се дължат на потребителя, трябва да бъдат доставяни от разстояние в страната по обичайното му местопребиваване от територията на друга държава.
- 3) Член 3, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че клауза във фидуциарен договор относно управлението на дялово участие в командитно дружество като разглежданото в главното производство, сключен между продавач или доставчик и потребител, която не е била индивидуално договорена и по силата на която приложимо е правото на държавата членка по седалището на командитното дружество, е неравноправна по смисъла на тази разпоредба, когато подвежда потребителя, като създава у него впечатлението, че само правото на тази държава членка е приложимо за договора, без да го информира, че по силата на член 5, параграф 2 от Конвенцията за приложимото право към договорните задължения и на член 6, параграф 2 от Регламент № 593/2008 той се ползва и със защитата, гарантирана му от императивните норми на националното право, което би било приложимо при липсата на тази клауза.

⁽¹⁾ ОВ С 221, 25.6.2018 г.

Решение на Съда (трети състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Arbeits- und Sozialgericht Wien — Австрия) — Minoо Schuch-Ghannadan/Medizinische Universität Wien

(Дело C-274/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Рамково споразумение за работа при непълно работно време — Клауза 4 — Принцип на недопускане на дискриминация — По-неблагоприятно третиране на работниците на непълно работно време спрямо работниците на пълно работно време, що се отнася до техните условия на труд — Забрана — Национално законодателство, определящо по-дълга максимална продължителност на срочните трудови договори за работниците на непълно работно време, отколкото за работниците на пълно работно време — Принцип pro rata temporis — Директива 2006/54/ЕО — Равно третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите — Член 2, параграф 1, буква б) — Понятие за „непряка дискриминация“, основана на пола — Член 14, параграф 1, буква в) — Условия за наетане на работа и условия на труд — Член 19 — Тежест на доказване)

(2019/C 413/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Страни в главното производство

Ищец: Minoо Schuch-Ghannadan

Ответник: Medizinische Universität Wien

Диспозитив

- 1) Клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение за работа при непълно работно време, сключено на 6 юни 1997 г., което се съдържа в приложението към Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 година относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между UNICE, СЕЕР и ЕКП, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която определя за работниците на срочен трудов договор, за които се отнася, максимална продължителност на трудовите правоотношения, която е по-дълга за работниците на непълно работно време, отколкото за сравнимите с тях работници на пълно работно време, освен ако такава разлика в третирането е обоснована от обективни причини и е пропорционална по отношение на посочените причини, което запитващата юрисдикция има задачата да провери. Клауза 4, точка 2 от Рамковото споразумение за работа при непълно работно време трябва да се тълкува в смисъл, че посоченият в нея принцип pro rata temporis не се прилага към такава правна уредба.
- 2) Член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която определя за работниците на срочни трудови договори, за които се отнася, максимална продължителност на трудовите правоотношения, която е по-дълга за работниците на непълно работно време, отколкото за работниците на пълно работно време, ако се докаже, че тази правна уредба засяга неблагоприятно значително по-голям процент от работещите жени, отколкото мъже, и ако посочената правна уредба не е обективно оправдана от законна цел или ако средствата за постигането на тази цел не са подходящи и необходими. Член 19, параграф 1 от тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба не изисква страната, която счита, че е увредена от такава дискриминация, да представи, за да установи prima facie случай на дискриминация, конкретни статистически данни или факти, които се отнасят до работниците и служителите, засегнати от разглежданата национална правна уредба, ако тази страна няма достъп или трудно може да получи достъп до тези статистически данни или факти.

⁽¹⁾ ОВ С 285, 13.8.2018 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Литва) — производство, образувано по искане на Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

(Дело C-285/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2014/24/ЕС — Член 12, параграф 1 — Прилагане във времето — Свобода на държавите членки относно избора на начина за предоставяне на услуги — Граници — Обществени поръчки, предмет на така нареченото възлагане „in house“ — Вътрешна сделка — Съвпадане на обществена поръчка и вътрешна сделка)

(2019/C 413/16)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

в присъствието на: UAB „Irgita“, UAB „Kauno švara“

Диспозитив

1. Положение като разглежданото в главното производство, при което обществена поръчка е възложена от възлагащ орган на юридическо лице, върху което той упражнява контрол, аналогичен на този, който упражнява върху своите собствени служби, в рамките на производство, което е образувано, докато Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги все още е била в сила, и е довело до сключването на договор след отмяната на тази директива, а именно на 18 април 2016 г., попада в приложното поле на Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18, когато възлагащият орган окончателно е решил въпроса дали е длъжен предварително да обяви процедура за конкурентно възлагане на обществена поръчка след тази дата.
2. Член 12, параграф 1 от Директива 2014/24 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална норма, с която държава членка поставя сключването на вътрешна сделка в зависимост от условието по-конкретно възлагането на обществена поръчка да не може да осигури качеството, наличността или непрекъснатостта на извършваните услуги, при положение че изборът, който е изразен в полза на конкретен начин на предоставяне на услуги и е направен на етап, предхождащ възлагането на обществена поръчка, е съобразен с принципите на равно третиране, недопускане на дискриминация, взаимно признаване, пропорционалност и прозрачност.
3. Член 12, параграф 1 от Директива 2014/24, преценяван с оглед на принципа на прозрачност, трябва да се тълкува в смисъл, че условията, които държавите членки поставят за сключването на вътрешни сделки, трябва да бъдат посочени посредством точни и ясни разпоредби на позитивното право относно обществените поръчки, които трябва да бъдат достатъчно достъпни и предвидими в тяхното прилагане, за да се избегне всякакъв риск от произвол, което запитващата юрисдикция следва да провери.
4. Сключването на вътрешна сделка, която отговаря на условията по член 12, параграф 1, букви а)—в) от Директива 2014/24, не е само по себе си в съответствие с правото на Съюза.

⁽¹⁾ ОВ C 276, 6.8.2018 г.

Решение на Съда (трети състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Raad voor Vreemdelingenbetwistingen — Белгия) — X/Belgische Staat

(Дело C-302/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Имиграционна политика — Статут на дългосрочно пребиваващите граждани на трети страни — Директива 2003/109/ЕО — Условия, свързани с получаването на статут на дългосрочно пребиваващ — Член 5, параграф 1, буква а) — Стабилни, регулярни и достатъчни финансови ресурси)

(2019/C 413/17)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Страни в главното производство

Жалбоподател: X

Ответник: Belgische Staat

Диспозитив

Член 5, параграф 1, буква а) от Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни трябва да се тълкува в смисъл, че съдържащото се в нея разпоредба понятие „[финансови ресурси]“ не се отнася единствено до „собствените финансови ресурси“ на кандидата за статут на дългосрочно пребиваващ, а може да обхваща и финансовите ресурси, предоставени на разположение на този кандидат от трето лице, доколкото с оглед на индивидуалното положение на съответния кандидат те се считат за стабилни, регулярни и достатъчни.

⁽¹⁾ ОВ С 276, 6.8.2018 г.

Решение на Съда (трети състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Augstākā tiesa — Латвия) — Valsts ieņēmumu dienests/„Altis“ SIA

(Дело C-329/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Закупуване на храни — Приспадане на данъка, платен по получени доставки — Отказ да се допусне приспадане — Доставчик, който евентуално е фиктивен — Изтма с ДДС — Изисквания във връзка със знанието от страна на купувача — Регламент (ЕО) № 178/2002 — Задължение за гарантиране на възможност за проследяване на храните и задължение за идентифициране на доставчика — Регламенти (ЕО) № 852/2004 и (ЕО) № 882/2004 — Регистрационни задължения на стопанските субекти в хранителната промишленост — Отражение върху правото на приспадане на ДДС)

(2019/C 413/18)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: Valsts ieņēmumu dienests

Отговорник: „Altis“ SIA

Диспозитив

- 1) Член 168, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2010/45/ЕС на Съвета от 13 юли 2010 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правото на приспадане на платения по получени доставки данък върху добавената стойност (ДДС) да се отказва на участващо в хранителната верига данъчнозадължено лице с единственото съображение — ако се допусне, че наличието на такова съображение е надлежно установено, което запитващата юрисдикция следва да провери — че не е изпълнило задълженията във връзка с идентифицирането на доставчиците си, каквито задължения за целите на проследимостта на храните има по силата на член 18, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните. Неизпълнението на тези задължения обаче може да представлява един от факторите, които, ако се вземат заедно и са непротиворечиви, биха сочели, че това лице е знаело или е трябвало да знае, че участва в сделка, която е част от измама с ДДС, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.
- 2) Член 168, буква а) от Директива 2006/112, изменена с Директива 2010/45, трябва да се тълкува в смисъл, че за преценката дали участващо в хранителната верига данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че участва в сделка, която е част от измама с ДДС, няма значение обстоятелството, че то не е проверило регистрирани ли са доставчиците му пред компетентните органи в съответствие с член 6, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно хигиената на храните и с член 31, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните.

(¹) ОВ С 276, 6.8.2018 г.

Решение на Съда (осми състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Landwirtschaftskammer Niedersachsen/Reinhard Westphal

(Дело C-378/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Защита на финансовите интереси на Европейския съюз — Член 3, параграф 1 — Давностен срок — Регламенти (ЕИО) № 3887/92 и (ЕО) № 2419/2001 — Интегрирана система за администриране и контрол за определени схеми за помощ на Общността — Възстановяване на недължимо платени суми — Прилагане на по-благоприятното правило за давност)

(2019/C 413/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Отвeтник: Reinhard Westphal

Диспозитив

Член 49, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 2419/2001 на Комисията от 11 декември 2001 година относно установяване на подробни правила за прилагането на интегрираната система за администриране и контрол за определени схеми за помощ на Общността, установени с Регламент (ЕИО) № 3508/92 на Съвета, изменен с Регламент (ЕО) № 118/2004 на Комисията от 23 януари 2004 г., трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденият в него начален момент на давностния срок се определя съгласно член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности и в случай на продължаваща или повторно извършена нередност съответства на датата, на която нередността е прекратена.

(¹) ОВ С 301, 27.8.2018 г.

Решение на Съда (осми състав) от 3 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Белгия) — Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL/Institut des Comptes nationaux (ICN)

(Дело C-632/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Икономическа и парична политика — Европейска система от национални и регионални сметки в Европейския съюз — Регламент (ЕС) № 549/2013 — Сектор „Държавно управление“ — Каптивна финансова институция — Понятие — Дружество, което предлага на домакинствата със средни или скромни доходи ипотечни кредити под контрола на държавното управление)

(2019/C 413/20)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

Отвeтник: Institut des Comptes nationaux (ICN)

Диспозитив

- 1) Разпоредбите на приложение А към Регламент (ЕС) № 549/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 година относно Европейската система от национални и регионални сметки в Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че за да се определи дали отделна институционална единица, контролирана от държавното управление, попада в сектор „Държавно управление“ по смисъла на въведената с този регламент изменена европейска система от национални сметки, когато има характеристиките на каптивна финансова институция, е необходимо да се провери критерият за излагането ѝ на икономически риск при упражняване на дейността ѝ.

- 2) Институционална единица като разглежданата в главното производство, чиято степен на независимост спрямо държавното управление е ограничена от националното законодателство — съгласно което тази институционална единица не е напълно самостоятелна при управлението на активите и пасивите си, доколкото държавното управление, от една страна, упражнява контрол върху активите ѝ, а от друга страна, поема част от риска, свързан с пасивите ѝ — може да се квалифицира като „каптивна финансова институция“ по смисъла на точки 2.21—2.23 от приложение А към Регламент № 549/2013, доколкото националният съд може да тълкува предвидените от това национално законодателство мерки за контрол в смисъл, че водят до това съответната институционална единица да не може да действа независимо от държавното управление, доколкото последното ѝ налага условията, при които тази единица е длъжна да действа, без тя да има възможност по собствена инициатива да ги изменя съществено.

(¹) ОВ С 4, 7.1.2019 г.

Искане за становище, направено от Европейския парламент на основание член 218, параграф 11 ДФЕС

(Становище 1/19)

(2019/С 413/21)

Език на производството: всички официални езици

Страна, направила искането

Европейски парламент (представители: D. Warin, O. Hrstková Šolcová, A. Neergaard)

Въпроси, отправени до Съда

- Член 82, параграф 2 и член 84 ДФЕС съставляват ли подходящо правно основание за акта на Съвета за сключване от името на Съюза на Конвенцията от Истанбул, или посоченият акт следва да се основава на член 78, параграф 2, член 82, параграф 2 и член 83, параграф 1 от ДФЕС, и необходимо или възможно ли е решенията относно подписването и сключването на Конвенцията да се разделят на две вследствие на този избор на правно основание?
- Сключването от страна на Съюза на Конвенцията от Истанбул съгласно член 218, параграф 6 от ДФЕС съвместимо ли е с Договорите, при положение че липсва общо съгласие на всички държави членки относно тяхното желание да бъдат обвързани с посочената конвенция?

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Испания), постъпило на 9 юли 2019 г. — DC/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Дело C-522/19)

(2019/С 413/22)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Страни в главното производство

Ищец: DC

Ответник: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива: възприемането като еднозначен критерий от страна на Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания) в решения 44—49 от 23 януари 2019 г., според който по отношение на потребителските договори, неравноправна е недоговорена клауза, която предвижда, че всички разходи по осъществяване на транзакцията по отпускане на ипотечен кредит се поемат от заемополучателя, като се разпределят различните разноски по обявената за недействителна неравноправна клауза между кредитиращата банкова институция и потребителя заемополучател, за да се ограничат връщанията на недължимо платени суми при прилагането на националното законодателство?

Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива тълкуване на Върховния съд, което допълва неравноправна клауза, обявена за недействителна, когато заличаването на тази клауза и последиците, породени от нея, не засягат същината на договора за заем, обезпечен с ипотека?

- 2) Може ли във връзка с член 394 от [Ley de Enjuiciamiento Civil (Граждански процесуален закон)], който установява принципа, че съдебните разноски се поемат от загубилата делото страна, да се приеме, че когато неравноправна клауза за разходи бъде отменена, но последиците от недействителността се ограничават до разпределянето на разходите, посочено по-горе, това представлява нарушение на принципите на правото на Съюза на ефективност и незадължителен характер на неравноправните клаузи, когато в съдебно решение жалбата е уважена частично и може ли това да произведе обратен възпиращ ефект, водещ до липса на защита на законните интереси на потребителите и ползвателите?

⁽¹⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Испания), постъпило на 9 юли 2019 г. — ED/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Дело C-523/19)

(2019/C 413/23)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Страни в главното производство

Ищец: ED

Отвѣтник: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива: възприемането като еднозначен критерий от страна на Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания) в решения 44—49 от 23 януари 2019 г., според който по отношение на потребителските договори, неравноправна е недоговорена клауза, която предвижда, че всички разходи по осъществяване на транзакцията по отпускане на ипотечен кредит се поемат от заемополучателя, като се разпределят различните разноски по обявената за недействителна неравноправна клауза между кредитиращата банкова институция и потребителя заемополучател, за да се ограничат връщанията на недължимо платени суми при прилагането на националното законодателство?

Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива тълкуване на Върховния съд, което допълва неравноправна клауза, обявена за недействителна, когато заличаването на тази клауза и последиците, породени от нея, не засягат същината на договора за заем, обезпечен с ипотека?

- 2) Може ли във връзка с член 394 от [Ley de Enjuiciamiento Civil (Граждански процесуален закон)], който установява принципа, че съдебните разноски се поемат от загубилата делото страна, да се приеме, че когато неравноправна клауза за разходи бъде отменена, но последиците от недействителността се ограничават до разпределянето на разходите, посочено по-горе, това представлява нарушение на принципите на правото на Съюза на ефективност и незадължителен характер на неравноправните клаузи, когато в съдебно решение жалбата е уважена частично и може ли това да произведе обратен възпиращ ефект, водещ до липса на защита на законните интереси на потребителите и ползвателите?

⁽¹⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Испания), постъпило на 9 юли 2019 г. — HG и IH/Bankia S.A.

(Дело C-527/19)

(2019/C 413/24)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Страни в главното производство

Ицци: HG и IH

Ответник: Bankia S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива: възприемането като еднозначен критерий от страна на Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания) в решения 44—49 от 23 януари 2019 г., според който по отношение на потребителските договори, неравноправна е недоговорена клауза, която предвижда, че всички разходи по осъществяване на транзакцията по отпускане на ипотечен кредит се поемат от заемополучателя, като се разпределят различните разноски по обявената за недействителна неравноправна клауза между кредитиращата банкова институция и потребителя заемополучател, за да се ограничат връщанията на недължимо платени суми при прилагането на националното законодателство?

Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива тълкуване на Върховния съд, което допълва неравноправна клауза, обявена за недействителна, когато заличаването на тази клауза и последиците, породени от нея, не засягат същината на договора за заем, обезпечен с ипотека?

- 2) Може ли във връзка с член 394 от [Ley de Enjuiciamiento Civil (Граждански процесуален закон)], който установява принципа, че съдебните разноски се поемат от загубилата делото страна, да се приеме, че когато неравноправна клауза за разходи бъде отменена, но последиците от недействителността се ограничават до разпределянето на разходите, посочено по-горе, това представлява нарушение на принципите на правото на Съюза на ефективност и незадължителен характер на неравноправните клаузи, когато в съдебно решение жалбата е уважена частично и може ли това да произведе обратен възпиращ ефект, водещ до липса на защита на законните интереси на потребителите и ползвателите?

⁽¹⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273

Жалба, подадена на 30 юли 2019 г. от Holzer y Cia, SA de CV срещу решението на Общия съд (пети състав), постановено на 23 май 2019 г. по съединени дела T-3/18 и T-4/18 — Holzer y Cia/EUIPO — Anncso

(Дело C-582/19 P)

(2019/C 413/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Holzer y Cia, SA de CV (представител: N.A. Fernández Fernández-Pacheco, abogado)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Anncso, Inc.

С определение от 22 октомври 2019 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) постанови, че не допуска обжалване по делото и че Holzer y Cia, SA de CV трябва да понесе собствените си съдебни разноски.

Жалба, подадена на 1 август 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 11 юни 2019 г. по дело T-138/18, De Esteban Alonso/Комисия

(Дело C-591/19 P)

(2019/C 413/26)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: V. Mongin и J. Vaquero Cruz)

Друга страна в производството: Fernando De Esteban Alonso

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението от 11 юни 2019 г. (T-138/18);
- да се отхвърли иска, предявен пред първата инстанция;
- да се осъди г-н De Esteban да заплати всички съдебни разноски за двете инстанции.

Основания и основни доводи

С първото основание в жалбата — грешка в правната квалификация на фактите под хипотезата на член 4 от Решение № 1999/396 на Комисията — Комисията поддържа, че Общият съд не е трябвало да приема, че г-н De Esteban е трябвало да бъде „приравнен“ на лицата, посочени поименно в писмото, изпратено от OLAF на френските органи на 19 март 2003 г. или най-малкото, считан за лично замесен в деянията, въпреки че заинтересованото лице не е от никоя от тези категории.

Второто основание е изведено от неправилно от правна гледна точка тълкуване на член 9, параграф 4 от Регламент № 1073/1999, според който институциите трябва да предприемат по доклада, представен от OLAF, „действията, по-специално от дисциплинарен или правен характер, които резултатите от него налагат [...]“. Според Комисията тази разпоредба не може да се тълкува а contrario като ограничаваша правото на преценка, с която тя разполага при защитата на интересите на Съюза и по-конкретно, като забраняваща ѝ да се конституира като граждански ищец и да обжалва пред национални органи, когато намира това за целесъобразно в светлината на данните, с които разполага, включително на етап, предшестваш приемането на евентуален доклад на OLAF.

С третото основание, предявено при условията на евентуалност, Комисията изтъква, че Общият съд не е можел да уважи иска за обезщетение поради липса на причинно-следствена връзка. Общият съд се отклонил неоснователно от своята съдебна практика, съгласно която не е налице достатъчно пряка причинно-следствена връзка между предаването на данните от OLAF на националните органи и твърдяната вреда.

Жалба, подадена на 14 август 2019 г. от Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 6 юни 2019 г. по дело T-209/18 — Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

(Дело C-613/19 P)

(2019/C 413/27)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (представител: C. Klawitter, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Autec AG

С определение от 24 октомври 2019 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускането на обжалване) не допусна обжалване по делото и определи жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 14 август 2019 г. от Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 6 юни 2019 г. по дело T-210/18 — Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-614/19 P)

(2019/C 413/28)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (представител: C. Klawitter, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Autec AG

С определение от 24 октомври 2019 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускането на обжалване) не допуска обжалване по делото и постановява жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 16 август 2019 г. — Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA/Regione Campania

(Дело C-618/19)

(2019/C 413/29)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA

Отговорник: Regione Campania

Преюдициален въпрос

Допуска ли правото [на Европейския съюз], и по-специално принципите на свободно движение на услуги и максимално отваряне за конкуренцията в областта на обществените поръчки за услуги, областна правна норма като член 1, параграф 121 от Закон №16 на област Кампания от 7 август 2014 г., който позволява пряко възлагане без провеждане на тръжна процедура на услуги за управление на такса за моторни превозни средства от област Кампания на АСИ?

Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 3 септември 2019 година – наказателно производство срещу IR

(Дело C-649/19)

(2019/C 413/30)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Страна в главното производство

IR

Преюдициални въпроси

Правата на обвиняемия по чл. 4 (особено това по чл. 4 ал.3), по чл.6 ал.2 и по чл.7 ал.1 от Директива 2012/13⁽¹⁾ отнасят ли се до обвиняемия, който е арестуван въз основа на европейска заповед за арест?

При положителен отговор: чл.8 от РР 2002/584 следва ли да бъде тълкуван, като допускаш промяна в съдържанието на европейската заповед за арест, съобразно формуляра, посочен в приложението – и по-специално допускаш добавянето на нов текст в този формуляр, относно правата на издирваното лице спрямо юрисдикциите на издаващата държава, с цел оспорване на националната заповед за арест и европейската заповед за арест?

При отрицателен отговор на втория въпрос: Ще бъде ли съответно на съображение 12 и чл.1 ал.3 от Рамково решение 2002/584/ПВР, чл.4, чл.6 ал.2 и чл.7 ал.1 от Директива 2012/13/ЕС, чл.6 и чл.47 от Хартата, ако бъде издадена европейска заповед за арест с точното спазване на формуляра по Приложението (т.е. без уведомяване на издирваното лице за правата му пред издаващата юрисдикция) и веднага след като узнае за ареста му, издаващата юрисдикция го уведоми за тези му права и му изпрати съответните документи?

Ако не съществува друго правно средство за гарантиране на правата по чл. 4, особено на това по чл. 4 ал.3, по чл.6 ал.2 и по чл.7 ал.1 от Директива 2012/13/ЕС на лице, арестувано въз основа на европейска заповед за арест, то валидно ли е Рамково решение 2002/584?

⁽¹⁾ Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно правото на информация в наказателното производство
ОВ 2012, L 142, стр. 1

Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на 10 септември 2019 г. —
„Skonis ir kvapas“ UAB/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Дело C-674/19)

(2019/C 413/31)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, (Върховен административен съд, Литва)

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Skonis ir kvapas“ UAB

Ответник: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2, параграф 2 от Директива 2011/64/ЕС ⁽¹⁾ на Съвета от 21 юни 2011 година относно структурата и ставките на акциза върху обработен тютюн да се тълкува в смисъл, че тютюн за наргиле като разглеждания в настоящото производство (тоест, състоящ се от тютюн (до 24 %), захарен сироп, глицерин, ароматизатори и консервант) следва да се счита за „съставен [...] частично от вещества, различни от тютюн“ за целите на прилагането на тази разпоредба?
- 2) Трябва ли член 5, параграф 1 от Директива 2011/64/ЕС, включително ако следва да се разглежда във връзка с член 2, параграф 2, да се тълкува в смисъл, че когато тютюнът, съдържащ се в предназначена за пушене смес — в случая тютюн за наргиле (спорното изделие в разглежданото дело) — отговаря на изброените в член 5, параграф 1 от Директива 2011/64/ЕС критерии, цялата смес трябва да се счита за тютюн за пушене, независимо от останалите вещества, които съдържа?
- 3) При отрицателен отговор на втория въпрос, трябва ли член 2, параграф 2 и/или член 5, параграф 1 от Директива 2011/64/ЕС да се тълкуват в смисъл, че цялото спорно изделие като разглежданото в главното производство, получено от смесването на фино нарязан тютюн с други течни и обикновено фини вещества (захарен сироп, глицерин, ароматизатори и консервант), следва да се счита за тютюн за пушене за целите на прилагането на тази директива?
- 4) При отрицателен отговор на втория въпрос и утвърдителен отговор на първия и третия въпрос, трябва ли разпоредбите от позиция 2 403 от Комбинираната номенклатура в приложение 1 към Регламент (ЕИО) № 2658/87 ⁽²⁾ на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, изменен с Регламент (ЕС) № 1006/2011 на Комисията от 27 септември 2011 г., Регламент за изпълнение (ЕС) № 927/2012 на Комисията от 9 октомври 2012 г., Регламент за изпълнение (ЕС) № 1001/2013 на Комисията от 4 октомври 2013 г. и Регламент за изпълнение (ЕС) № 1101/2014 на Комисията от 16 октомври 2014 г., да се тълкуват в смисъл, че съставки на тютюна за наргиле като (1) захарен сироп, (2) ароматизатори и/или (3) глицерин не следва да се считат за „заместители на тютюна“?

⁽¹⁾ ОВ L 176, 2011 г., стр. 24.

⁽²⁾ ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3.

**Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 17 септември 2019 г. — mk
advokaten GbR/MBK Rechtsanwälte GbR**

(Дело C-684/19)

(2019/C 413/32)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: mk advokaten GbR

Ответник: MBK Rechtsanwälte GbR

Преюдициален въпрос

Извършва ли трето лице, споменато в публикуван на уебсайт запис, който съдържа знак, идентичен с марка, използване на тази марка по смисъла на член 5, параграф 1 от Директива 2008/95/ЕО ⁽¹⁾, ако записът не е бил поместен там от самото трето лице, а е бил взет от оператора на уебсайта от друг запис, който третото лице е поместило по увреждащ марката начин?

⁽¹⁾ Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 299, 2008 г., стр. 25).

Иск, предявен на 20 септември 2019 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-704/19)

(2019/C 413/33)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: B. Stromsky и P. Němečková)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е предприела в предвидените срокове всички необходими мерки за възстановяване от основния получател Telecom Castilla-La Mancha S.A. държавната помощ, обявена за незаконосъобразна и несъвместима с вътрешния пазар с член 1 от Решение (ЕС) 2016/1385 на Комисията от 1 октомври 2014 година относно държавна помощ SA.27408 (C 24/10) (ex NN 37/10, ex CP 19/09), приведена в действие от органите на Кастилия-Ла Манча за въвеждане на цифрова наземна телевизия в отдалечени и слабо урбанизирани райони в Кастилия-Ла Манча ⁽¹⁾ (ОВ L 222, 2016 г., стр. 52), като не е доказало, че е отменило всички спрени плащания по посочената помощ и като не е съобщило на Комисията в определения срок мерките, приети за съобразяване с това решение, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 288, параграф 4 ДФЕС и по членове 3 и 4 от Решението, и

— да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Кралство Испания не е приложило обжалваното решение в сроковете, предвидени в член 4, параграфи 2 и 3 от Решението.

Кралство Испания все още не е възстановило общия размер на помощта от основния получател — Telecom Castilla-La Mancha, S.A. Кралство Испания не е доказало, че всички текущи плащания по помощта са прекратени след приемането на Решението. Липсата на пълно възстановяване на размера на посочената в Решението помощ, предоставена на Telecom CLM, и на официално доказателство за отмяната на всички спрени плащания, представлява неизпълнение на задължението на Испания по член 3 от Решението.

Освен това Кралство Испания не е съобщило на Комисията в определения срок информацията, необходима за изпълнението на Решението, както се изисква съгласно член 4, параграфи 3 и 4 от същото.

(¹) ОВ L 222, 2016 г., стр. 52.

Преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 25 септември 2019 г. — Von Aschenbach & Voss GmbH/Hauptzollamt Duisburg

(Дело C-708/19)

(2019/C 413/34)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Von Aschenbach & Voss GmbH

Ответник: Hauptzollamt Duisburg

Преюдициални въпроси

- 1) Недействителен ли е член 1, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/271 на Комисията от 16 февруари 2017 година за разширяване на обхвата на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент (ЕО) № 925/2009 на Съвета върху вноса на някои видове алуминиево фолио с произход от Китайската народна република, за да бъде обхванат и вносът на някои леко модифицирани видове алуминиево фолио (¹), поради това, че като разширява обхвата на антидъмпинговото мито, наложено върху алуминиево фолио за домакински цели с Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2384 на Комисията от 17 декември 2015 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои видове алуминиево фолио с произход от Китайската народна република и за приключване на процедурата относно вноса на някои видове алуминиево фолио с произход от Бразилия след преразглеждане с оглед на изтичане на срока на действие в съответствие с член 11, параграф 2 от Регламент

(ЕО) № 1225/2009 на Съвета ⁽²⁾ и върху конвертиращо се алуминиево фолио и предвижда освобождаване на алуминиевото конвертиращо се фолио от антидъмпингово мито само при условията на член 1 параграф 4 от Регламент за изпълнение 2017/271, нарушава член 13, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз ⁽³⁾?

- 2) Недействителен ли е член 1, параграф 1 от Регламент за изпълнение 2017/271 поради това, че при приемането на този регламент Комисията е допуснала явна грешка в преценката, тъй като предположението ѝ, че 80 % от разследваните продукти са леко модифицирани продукти, не е достатъчно обосновано?
- 3) Недействителен ли е член 1, параграф 1 от Регламент за изпълнение 2017/271 поради това, че при приемането на този регламент Комисията е допуснала явна грешка в преценката, тъй като не е разследвала крайната употреба в ЕС на внесените видове алуминиево фолио?

⁽¹⁾ ОВ L 40, 2017 г., стр. 51.

⁽²⁾ ОВ L 332, 2015 г., стр. 63.

⁽³⁾ ОВ L 176, 2016 г., стр. 21.

Преюдициално запитване от Cour constitutionnelle (Белгия), постъпило на 27 септември 2019 г. — Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres

(Дело C-718/19)

(2019/C 413/35)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour constitutionnelle

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL

Отговорник: Conseil des ministres

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли правото на Съюза, и по-специално членове 20 и 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз и Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО ⁽¹⁾, да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която спрямо гражданите на Съюза и членовете на техните семейства се прилагат разпоредби, подобни на тези, с които, по отношение на гражданите на трети страни, е транспониран член 7, параграф 3 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, а именно разпоредби, според които на гражданина на Съюза или на члена на неговото семейство могат да бъдат наложени превантивни мерки, за да се избегне опасността той да се укрие в първоначално дадения му или удължен срок да напусне страната поради взетото по съображения, свързани с обществения ред, решение за прекратяване на пребиваването му?

- 2) Трябва ли правото на Съюза, и по-специално членове 20 и 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз и Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО, да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която спрямо гражданите на Съюза и членовете на техните семейства, които не са изпълнили решение за прекратяване на пребиваването, взето по съображения, свързани с обществения ред или обществената сигурност, се прилага разпоредба, идентична на приложимата спрямо намиращи в същото положение граждани на трети страни, що се отнася до максималния срок за задържане за целите на извеждането, а именно осем месеца?

(¹) ОВ, L 158, 2004 г., стр. 77. Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56.

**Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 1 октомври 2019 година —
наказателно производство срещу НР**

(Дело C-724/19)

(2019/C 413/36)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Страна в главното производство

НР

Преюдициални въпроси

Съответен ли е на чл. 2 б., с“ т.і от Директива 2014/41 (¹) и на принципа за равностойност национален закон (чл. 5 ал. 1 т. 1 ЗЕЗР), който посочва прокурора като орган, компетентен в досъдебната фаза на наказателното производство да издаде европейска заповед за разследване за предоставяне на данни за трафика и местонахождението, свързани с далекосъобщения, при условие, че при идентичен национален случай компетентният орган е съдия.

Признаването на тази европейска заповед за разследване от компетентния орган в изпълняващата държава (прокурор или от съдия-следовател) замества ли съдебното нареждане, изисквано от правото на издаващата държава.

(¹) Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година относно Европейска заповед за разследване по наказателно-правни въпроси
ОВ 2014, L 130, стр. 1

Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Senāts) (Латвия), постъпило на 7 октомври 2019 г. — Euromin Holdings (Cyprus) Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Дело C-735/19)

(2019/C 413/37)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa (Senāts)

Страни в главното производство

Ищец в първоинстанционното производство и касатор: Euromin Holdings (Cyprus) Limited

Ответник в първоинстанционното производство и касатор: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Преюдициални въпроси

- 1) Противоречи ли на правилното прилагане на член 5 от Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно предложенията за поглъщане ⁽¹⁾ национална правна уредба, която предвижда, че цената за акция при задължително предложение за обратно изкупуване се изчислява при разделянето на нетните активи (включително неконтролиращите (миноритарни) участия) на дружеството, към което е отправено предложението, на броя на издадените акции?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, тоест, ако нетните активи на дружеството, към което е отправено предложението, не трябва да включват неконтролиращите или миноритарни участия, може ли метод за определяне на цената на акциите, за разбирането на който е необходимо да бъде приложен някой от начините за тълкуване на правото в съдебната практика — ограничително телеологично тълкуване, да се счита за ясно определен по смисъла на член 5, параграф 4, втора алинея от Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно предложенията за поглъщане?
- 3) Съвместима ли е с член 5, параграф 4 от Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно предложенията за поглъщане, тоест — с изискването за определяне на справедлива цена, правна уредба, която предвижда, че трябва да бъде избрана най-високата цена сред следните три възможности:
 1. най-високата цена, на която предложителят или лица, които действат съгласувано с него, са придобили акции от дружеството, към което е отправено предложението, през предходните 12 месеца. В случай на придобиване на акции на различни цени, цената за обратно изкупуване ще бъде най-високата цена за придобиване на акции за дванадесетте месеца, предхождащи възникването на законовото задължение за отправяне на предложение за обратно изкупуване;
 2. среднопретеглената цена за акция на регулирания пазар или в системата за многостранна търговия с най-голям обем на сделки със съответните акции за последните 12 месеца. Среднопретеглената цена за акция се изчислява въз основа на дванадесетте месеца, предхождащи възникването на законовото задължение за отправяне на предложение за обратно изкупуване;
 3. стойността на акцията, получена при разделянето на нетните активи на дружеството, към което е отправено предложението, на броя на издадените акции. Нетните активи се изчисляват, като от общата стойност на активите на дружеството, към което е отправено предложението, се приспадне частта на собствените акции и на пасивите. Ако дружеството, към което е отправено предложението, притежава акции с различна номинална стойност, за да се изчисли стойността на акцията, нетните активи се разделят пропорционално на процента, който представлява отделната номинална стойност на съответните акции в дружествения капитал?

- 4) Ако методът за изчисление, установен в националното право при упражняване на свободата на преценка, предоставена [на държавите членки] с член 5, параграф 4, втора алинея от Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно предложенията за поглъщане, води до по-висока цена, отколкото тази по член 5, параграф 4, първа алинея, съвместимо ли е с целта на Директивата винаги да се избира най-високата цена?
- 5) Ако в резултат на неправилното прилагане на правото на Европейския съюз частноправен субект претърпи вреда, допустимо ли е националното право да предвижда ограничение за поправянето на вредата, при положение че това ограничение се прилага еднакво както за вредите, претърпени поради неправилното прилагане на националното право, така и за тези, претърпени поради неправилното прилагане на правото на Съюза?
- 6) Предоставят ли приложимите в случая разпоредби от Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно предложенията за поглъщане права на частноправните субекти, с други думи — изпълнено ли е съответното условие за пораждаване на отговорността на държавата?

(¹) ОВ L 142, 2004 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 44.

Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Senāts) (Латвия), постъпило на 7 октомври 2019 г. — ZS „Plaukti“/Lauku atbalsta dienests

(Дело C-736/19)

(2019/C 413/38)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa (Senāts)

Страни в главното производство

Жалбоподател: ZS „Plaukti“

Друга страна в производството: Lauku atbalsta dienests

Преюдициални въпроси

- 1) Приложим ли е член 16, параграф 5, трета алинея от Регламент (ЕС) № 65/2011 на Комисията (¹) от 27 януари 2011 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1 698/2005 на Съвета по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони, в хипотеза, в която кандидатът не е изпълнил изискванията относно окосяването на площта, за която е поискана помощ за поддържане на биоразнообразието в пасищата (изискване, което надхвърля задължителните минимални изисквания, предвидени в член 39, параграф 3 от Регламент № 1 698/2005) (²), без да е налице промяна в групата на културите?
- 2) Може ли да се налагат едновременно за едно-единствено нарушение санкцията, предвидена в член 16, параграф 5, трета алинея от Регламент (ЕС) № 65/2011 на Комисията от 27 януари 2011 г., и санкцията, предвидена в член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 65/2011?

- 3) Допускат ли членове 4 и 6 от Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета⁽³⁾ от 19 януари 2009 г. във връзка с член 39, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 г. национална правна уредба, която предвижда, че едно и също изискване може да съставлява задължително минимално изискване (условие) и в същото време да налага по-строги условия от задължителните минимални изисквания (изискване за плащане за агроекология)?

⁽¹⁾ ОВ L 25, 2011 г., стр. 5.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 277, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 66, стр. 101).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 година за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани, за изменение на регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003 (ОВ L 30, 2009 г., стр. 16).

Преюдициално запитване от Tribunal administratif de Montreuil (Франция), постъпило на 7 октомври 2019 г. — Bank of China Limited/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Дело C-737/19)

(2019/C 413/39)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif de Montreuil

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bank of China Limited

Отговорник: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Преюдициални въпроси

- 1) Приложими ли се изводите от решение от 24 януари 2019 г., Morgan Stanley & Co International, C-165/17, по отношение на хипотезата, в която клон извършва в държава членка както облагаеми с ДДС сделки, така и доставки в полза на централата и някои клонове, които са установени в трета държава?
- 2) Когато установеният в държава членка клон предявява право да си приспадне ДДС във връзка с разходите, които е направил, за да извърши доставки в полза на намиращата се в трета държава централа, тоест за износ на финансови и банкови услуги, може ли данъчнозадълженото лице да приспадне данъка на основание член 169, буква а) или на основание член 169, буква в) [от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7)]?
- 3) При утвърдителен отговор на първия въпрос и в случай че клонът има право на приспадане на основание член 169, буква а), какво е условието, за да може да се приеме, че банковите сделки, извършвани от установената в трета държава централа, щяха да порождават право на приспадане, ако бяха извършени в държавата членка, в която са направени разходите, върху които е начислен ДДС? При утвърдителен отговор на първия въпрос и в случай че клонът има право на приспадане на основание член 169, буква в), какви са условията, за да може да се приеме, че клиентът е установен извън Европейския съюз, при положение че клонът се намира в Европейския съюз и съставлява единен правен субект с централата?

Преюдициално запитване от Supreme Court (Ирландия), постъпило на 7 октомври 2019 г. — VK/An Bord Pleanála

(Дело C-739/19)

(2019/C 413/40)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court

Страни в главното производство

Жалбоподател: VK

Ответник: An Bord Pleanála

Преюдициални въпроси

- 1) Недопустимо ли е държава членка да упражни предвидената в член 5 от Директива 77/249/ЕИО ⁽¹⁾ от 22 март 1977 г., както е изменена, възможност да задължи адвокат, който представлява клиент пред съд „да работ[и] съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд“ във всички случаи, в които страната, която гостуващият адвокат желае да представлява в такова производство, има право да се представлява сама?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, въз основа на какви фактори националната юрисдикция следва да прецени дали е допустимо да се наложи задължението да се „работ[и] съвместно“?
- 3) По-специално, представлява ли налагането на ограничено задължение да се работи „съвместно“, както е описано по-горе в настоящото запитване, пропорционална намеса в свободата на предоставяне на адвокатски услуги, която може да бъде обоснована с оглед на обществен интерес, в който се включват както необходимостта да се защитят потребителите на правни услуги, така и необходимостта да се гарантира добро правораздаване?
- 4) При утвърдителен отговор на третия въпрос, важи ли това съждение при всички обстоятелства, и ако не, какви фактори следва да вземе предвид една национална юрисдикция, за да определи дали такова задължение може да се наложи в даден конкретен случай?

⁽¹⁾ Директива на Съвета от 22 март 1977 година относно улесняване на ефективното упражняване от адвокатите на свободата на предоставяне на услуги (ОВ L 78, 1977 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 46).

Преюдициално запитване от Cour d'appel de Paris (Франция), постъпило на 8 октомври 2019 г. — République de Moldavie/Société Komstroy, правопреемник на дружеството Energoalians

(Дело C-741/19)

(2019/C 413/41)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Paris

Страни в главното производство

Жалбоподател: République de Moldavie

Ответник: Société Komstroy, правопреемник на дружеството Energoalians

Преюдициални въпроси

- Трябва ли член 1, точка 6 от Договора за Енергийната харта да се тълкува в смисъл, че вземане, произтичащо от договор за продажба на електроенергия, което не е включвало никаква вноска от страна на инвеститора в приемащата държава, може да представлява „инвестиция“ по смисъла на този член?
- Трябва ли член 26, параграф 1 от Договора за Енергийната харта да се тълкува в смисъл, че придобиването от инвеститор на договаряща страна на вземане на икономически оператор, чужд на договарящите се страни по Договора за Енергийната харта, представлява инвестиция?
- Трябва ли член 26, параграф 1 от Договора за Енергийната харта да се тълкува в смисъл, че вземане на инвеститор, произтичащо от договор за продажба на електроенергия, доставена на границата на приемащата държава, може да представлява инвестиция, направена в зоната на друга договаряща страна, при липса на каквато и да е икономическа дейност, упражнявана от инвеститора на територията на последната?

Преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд (България) на 10 октомври 2019 година — РН, ОI/„ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД

(Дело C-745/19)

(2019/C 413/42)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски районен съд

Страни в главното производство

Ищци: РН, ОI

Ответник: „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД

Преюдициални въпроси

1. Ако се установи, че клауза за едностранно изменение на лихвения процент по договор за кредит, сключен между търговец и потребител, е неравноплавна, допустимо ли е националният съд да приеме, че дължимата се по договора лихва е фиксирана (въпреки противна уговорка в първоначалния договор) в размера, който е определен към датата на отпускане на кредита?
2. Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, допустимо ли е националният съд въобще да присъжда лихва при наличие на неравноплавна клауза, която не определя по правомерен начин променливия лихвен процент по договора?
3. По какъв начин се отразява на отговора на първите два въпроса обстоятелството, че в хода на погасяване на кредита потребителят се е съгласил да се прилага методология за определяне на лихвения процент, която не съдържа неравноплавни клаузи?

Иск, предявен на 23 октомври 2019 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело C-787/19)

(2019/C 413/43)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Jokubauskaitė и M. Wasmeier, Bevollmächtigte)

Ответник: Република Австрия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда:

- да установи, че като е изключила от режима на данъка върху добавената стойност, приложим по отношение на туристическите агенти, доставките на туристически услуги за данъчнозадължени лица, които ги използват за целите на своята икономическа дейност, и като е предоставила право на туристическите агенти, доколкото този специален режим е приложим по отношение на тях, да определят данъчната основа на данъка върху добавената стойност общо за групи услуги или за всички предоставени за даден данъчен период услуги, Република Австрия не е изпълнила задълженията си по член 73 и членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾.
- да осъди Република Австрия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Ищецът твърди, че предвиденият в Австрия режим за изчисляване на данъка върху добавената стойност за туристически услуги не е в съответствие с Директива 2006/112. Членове 306—310 от тази директива предвиждали специален режим, при който предоставяните от туристическите агенти на клиенти туристически услуги се считат за единна услуга. Австрийското право недопустимо се отклонявало от този режим.

Първо, било недопустимо да се изключи прилагането на специалния режим по отношение на данъчнозадължени лица, които използват услугите за целите на своята икономическа дейност. В решение от 26 септември 2013 г., Комисия/Испания (C-189/11, EU:C:2013:587), Съдът установява, че посоченият специален режим трябва да се прилага не само по отношение на частни крайни потребители, но и по отношение на данъчнозадължени предприятия. Държавите членки нямали право да ограничават този режим само спрямо първата категория лица. Съдът отново е потвърдил това в решение от 08 февруари 2018 г., Комисия/Германия (C-380/16, EU:C:2018:76).

Второ, предвиденият в австрийското право метод за изчисляване на ДДС не е съвместим с Директива 2006/112. Съгласно член 73 и членове 306—310 от Директивата данъчната основа трябва да се определя отделно за всяко пътуване. Австрийското право обаче допускало общо изчисляване на маржа на печалба за някои „групи от услуги“, съответно за всички пътувания през определен период от време. В посоченото по-горе решение Съдът приема, че такова общо определяне не е в съответствие с общата система на данъка върху добавената стойност.

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Иск, предявен на 25 октомври 2019 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-791/19)

(2019/C 413/44)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: K. Banks, H. Krämer, S. L. Kalėda)

Отговорник: Република Полша

Искания на ищеца

1. Да се установи, че

- като допуска, че съдържанието на съдебни актове може да се квалифицира като дисциплинарно нарушение по отношение на съдиите от съдилищата с обща компетентност (член 107, параграф 1 от ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Закон за устройство на съдилищата с обща компетентност) и член 97, параграфи 1 и 3 от ustawa o Sądzie Najwyższym (Закон за Върховния съд),
- като не гарантира независимост и непристрастност на дисциплинарната колегия на Sąd Najwyższy (Върховния съд), в чиято компетентност попада контролът на решенията, постановени в дисциплинарни производства срещу съдии (член 3, точка 5, член 27 и член 73, параграф 1 от Закона за върховния съд във връзка с член 9а от ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa (Закон за националния съдебен съвет),
- като предоставя на председателя на дисциплинарната колегия на Sąd Najwyższy (Върховния съд) правото по собствено усмотрение да определя компетентния първоинстанционен дисциплинарен съд по делата на съдии от съдилищата с обща компетентност (член 110, параграф 3 и член 114, параграф 7 от Закона за устройство на съдилищата с обща компетентност), с което не гарантира разглеждане на дисциплинарното дело от „създаден със закон“ съд, и
- като предоставя на министъра на правосъдието компетентността да назначава дисциплинарния обвинител към министъра на правосъдието (член 112b от Закона за устройство на съдилищата с обща компетентност), с което не гарантира разглеждане на дисциплинарите дела на съдии от съдилищата с обща компетентност в разумен срок, а също и като предвижда, че: действията, свързани с назначаването на защитник и с поемането на защитата от него не спират дисциплинарното производство (член 113а от Закона за устройство на съдилищата с обща компетентност), както и че дисциплинарният съд провежда производството въпреки отсъствието по уважителни причини на призования дисциплинарно обвинен или на неговия защитник (член 115а, параграф 3 от Закона за устройство на съдилищата с обща компетентност), с което не гарантира правото на защита на дисциплинарно обвинените съдии от съдилищата с обща компетентност,

Република Полша не е изпълнила задълженията си, произтичащи от член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС, както и че:

- допуска, че правото на съдилищата да отправят до Съда преюдициални запитвания е ограничено поради възможността за започване на дисциплинарно производство,

Република Полша не е изпълнила задълженията си, произтичащи от член 267, втора и трета алинея ДФЕС.

2. Република Полша да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Първо, във връзка с нарушението на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС Комисията сочи, че въпросните разпоредби i) допускат възможността съдържанието на съдебни актове да се квалифицира като дисциплинарно нарушение, ii) не гарантират независимост и непристрастност на дисциплинарната колегия на Sąd Najwyższy (Върховния съд), в чиято компетентност попада контролът на решенията, постановени в дисциплинарни производства, iii) предоставят на председателя на дисциплинарната колегия на Sąd Najwyższy (Върховния съд) правото по собствено усмотрение да определя компетентния първоинстанционен дисциплинарен съд по делата на съдии от съдилищата с обща компетентност, с което не гарантират разглеждане на дисциплинарното дело от „създаден със закон“ съд, iv) не гарантират разглеждане на дисциплинарите дела на съдии от съдилища с обща компетентност в разумен срок, както и правото на защита на дисциплинарно обвинения съдия.

Второ, във връзка с нарушението на член 267, втора и трета алинея ДФЕС Комисията сочи, че спорните национални разпоредби допускат ограничаване на правото на съдилищата да отправят до Съда преюдициални запитвания поради възможността за започване на дисциплинарно производство.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Комисия

(Дело T-586/14 RENV) ⁽¹⁾

(Дълпинг — Внос на слънцезащитно стъкло с произход от Китай — Член 2, параграф 7, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 1225/2009 (понастоящем член 2, параграф 7, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2016/1036) — Статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика — Понятието „значително нарушение на производствените разходи и на финансовото положение на предприятията“ — Данъчни облекчения — Явна грешка в преценката)

(2019/C 413/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Анхуй, Китай) (представител: Y. Melin, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Flynn и T. Maxian Rusche)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (Черниц, Германия) (представител: R. MacLean, адвокат)

Предмет

Искане по член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 470/2014 на Комисията от 13 май 2014 година за налагане на окончателно антидълпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на слънцезащитно стъкло с произход от Китайската народна република (ОВ L 142, 2014 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) № 470/2014 на Комисията от 13 май 2014 година за налагане на окончателно антидълпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на слънцезащитно стъкло с произход от Китайската народна република.
- 2) Осъжда Европейската комисия да заплати, освен собствените си съдебни разходи, и тези на Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, с изключение на разходите във връзка с встъпването.
- 3) Осъжда GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH да заплати, освен собствените си съдебни разходи, и тези на Xinyi PV Products (Anhui) Holdings във връзка с встъпването му.

⁽¹⁾ ОВ C 372, 20.10.2014 г.

Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Люксембург и Fiat Chrysler Finance Europe/Комисия(Дела T-755/15 и T-759/15) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Помоци, приведена в действие от Люксембург — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и неправотерна, и се разпорежда възстановяването ѝ — Предварително решение (tax ruling) — Предметство — Принцип на сделката между несвързани лица — Селективен характер — Презумпция — Ограничаване на конкуренцията — Възстановяване)

(2019/C 413/46)

Езици на производството: френски и английски

Страни

Жалбоподател по дело T-755/15: Великото херцогство Люксембург (представители: първоначално D. Holderer и T. Uri, впоследствие T. Uri, подпомагани първоначално от D. Waelbroeck, S. Naudin и A. Steichen, впоследствие от D. Waelbroeck и A. Steichen, avocats)

Жалбоподател по дело T-759/15: Fiat Chrysler Finance Europe (Люксембург, Люксембург) (представители: J. Rodríguez, solicitor, G. Maisto и M. Engel, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: P.-J. Loewenthal и V. Stromsky)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателите: Ирландия (представители по дело T-755/15: първоначално E. Creedon, G. Hodge и A. Joyce, впоследствие G. Hodge, M. Browne и A. Joyce, и накрая A. Joyce и J. Quaneу, подпомагани от P. Gallagher, M. Collins, SC, B. Doherty и S. Kingston, barristers, и по дело T-759/15: първоначално E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan и A. Joyce, впоследствие G. Hodge, K. Duggan, M. Browne и A. Joyce, и накрая A. Joyce и J. Quaneу, подпомагани от M. Collins, P. Gallagher, SC, S. Kingston и B. Doherty, barristers)

Предмет

Жалби на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ЕС) 2016/2326 на Комисията от 21 октомври 2015 година относно държавна помощ SA.38375 (2014/C ex 2014/NN), приведена в действие от Люксембург в полза на Fiat (OБ L 351, 2016 г., стр. 1).

Диспозитив

- 1) Съединява дела T-755/15 и T-759/15 за целите на съдебното решение.
- 2) Отхвърля жалбите.
- 3) Великото херцогство Люксембург понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия по дело T-755/15.
- 4) Fiat Chrysler Finance Europe понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Комисията по дело T-759/15.
- 5) Ирландия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ OБ C 59, 15.2.2016 г.

Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Нидерландия и др./Комисия(Дела T-760/15 и T-636/16) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Помощ, приведена в действие от Нидерландия — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и неправотерна, и се разпорежда възстановяването ѝ — Предварително данъчно решение (tax ruling) — Трансферно ценообразуване — Изчисляване на облагатата основа — Принцип на сделката между несвързани лица — Предициство — Референтна система — Данъчна и процесуална автономия на държавите членки)

(2019/C 413/47)

Езици на производството: нидерландски и английски

Страни

Жалбоподател по дело T-760/15: Кралство Нидерландия (представители: първоначално M. Bulterman, B. Koopman, M. de Ree и M. Noort, впоследствие M. Bulterman, M. de Ree и M. Noort)

Жалбоподатели по дело T-636/16: Starbucks Corp. (Сиатъл, Вашингтон, Съединени щати), Starbucks Manufacturing Emea BV (Амстердам, Нидерландия) (представители: S. Verschuur, M. Petite и M. Stroungi, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители по дело T-760/15: първоначално P.-J. Loewenthal и B. Stromsky, впоследствие P.-J. Loewenthal и F. Tomat, и по дело T-636/16: P.-J. Loewenthal и F. Tomat)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя по дело T-760/15: Ирландия (представители: първоначално E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan и A. Joyce, впоследствие G. Hodge, A. Joyce, K. Duggan, M. Browne и J. Quaney, подпомагани от M. Collins, P. Gallagher, SC, B. Doherty и S. Kingston, barristers)

Предмет

Жалби на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ЕС) 2017/502 на Комисията от 21 октомври 2015 година относно държавна помощ SA.38374 (2014/C ex 2014/NN), приведена в действие от Нидерландия в полза на Starbucks (OB L 83, 2017 г., стр. 38).

Диспозитив

- 1) Съединява дела T-760/15 и T-636/16 за целите на настоящото съдебно решение.
- 2) Отменя Решение (ЕС) 2017/502 на Комисията от 21 октомври 2015 година относно държавна помощ SA.38374 (2014/C ex 2014/NN), приведена в действие от Нидерландия в полза на Starbucks.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Кралство Нидерландия, Starbucks Corp. и Starbucks Manufacturing Emea BV.
- 4) Ирландия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 59, 15.2.2016 г.

Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — HSBC Holdings и др./Комисия

(Дело T-105/17) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Сектор на лихвените деривати в евро — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Манипулиране на междубанковите референтни лихвени проценти на Euribor — Обмен на поверителна информация — Ограничаване на конкуренцията с оглед на целта — Единно продължено нарушение — Глоби — Основен размер — Стойност на продажбите — Член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Задължение за лотивиране)

(2019/C 413/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: HSBC Holdings plc (Лондон, Обединено кралство), HSBC Bank plc (Лондон), HSBC France (Париж, Франция) (представители: K. Bacon, QC, D. Bailey, barrister, M. Simpson, solicitor, Y. Anselin и C. Angeli, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: M. Farley, B. Mongin и F. van Schaik, подпомагани от B. Lask, barrister)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС, от една страна, за частична отмяна на Решение С (2016) 8530 окончателен на Комисията от 7 декември 2016 година относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело АТ.39914 — Лихвени деривати в евро) и, от друга страна, за промяна на размера на наложената на жалбоподателите глоба.

Диспозитив

- 1) Отменя член 2, буква б) от Решение С (2016) 8530 окончателен на Комисията от 7 декември 2016 година относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело АТ.39914 — Лихвени деривати в евро).
- 2) Отхвърля жалбата в останалата част.
- 3) Осъжда HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc и HSBC France да заплатят направените от тях съдебни разноски.
- 4) Осъжда Европейската комисия да заплати направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 112, 10.4.2017 г.

Решение на Общия съд от 20 септември 2019 г. — FVE Holúšov I и др./Комисия

(Дело T-217/17) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Пазар на електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници — Мерки за определяне на минимална преференциална тарифа за електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници, или за отпускане на прелия за производителите на такава електроенергия — Изменение на първоначалните мерки — Решение, с което схемата за помощ се обявява за съвместима с вътрешния пазар след приключване на предварителната фаза на разглеждане — Член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС — Получатели на помощта и акционери на получателите — Оправдани правни очаквания — Държавни ресурси — Компетентност на Комисията за разглеждане на съвместимостта на мерките с разпоредби от правото на Съюза, различни от тези за държавните помощи)

(2019/C 413/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: FVE Holúšov I s. r. o. (Прага, Чешка република) и 27 други жалбоподатели, чиито имена фигурират в приложение към решението (представители: A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes и T. Herbold, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Armati, P. Němečková и T. Maxian Rusche)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Чешка република (представители: M. Smolek, J. Vláčil, T. Müller, O. Serdula и L. Dvořáková), Кралство Испания (представители: първоначално A. Gavela Llopis, впоследствие A. Rubio González и S. Centeno Huerta), Република Кипър (представители: E. Symeonidou и E. Zachariadou), Словацка република (представители: B. Ricziová и M. Kianička)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение C(2016) 7827 окончателен от 28 ноември 2016 г., държавна помощ SA.40171 (2015/NN), относно насърчаването на производството на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници, чието резюме е публикувано в Официален вестник на Европейския съюз (ОВ С 69, 2017 г., стр. 2)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) FVE Holúšov I s. r. o. и другите жалбоподатели, чиито имена фигурират в приложение към решението, понасят, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.
- 3) Чешката република, Кралство Испания, Република Кипър и Словацката република понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 202, 26.6.2017 г.

Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Румъния/Комисия

(Дело T-391/17) ⁽¹⁾

(Институционално право — Европейска гражданска инициатива — Защита на националните и езиковите малцинства — Укрепване на културното и езиковото многообразие — Частична регистрация — Принцип на предоставената компетентност — Отсъствие на очевидна липса на законодателни правомощия на Комисията — Задължение за мотивиране — Член 5, параграф 2 ДЕС — Член 4, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 211/2011 — Член 296 ДФЕС)

(2019/C 413/50)

Език на производството: румънски

Страни

Жалбоподател: Румъния (представители: първоначално R. Radu, C.-M. Florescu, E. Gane и L. Lițu, впоследствие C.-M. Florescu, E. Gane, L. Lițu и C.-R. Canțâr)

Ответник: Европейска комисия (представители: H. Krämer, L. Radu Bouyon и H. Stancu)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Унгария (представители: M. Fehér, G. Koós и G. Tornyai)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ЕС) 2017/652 на Комисията от 29 март 2017 година относно предложената гражданска инициатива с наслов „Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe“ (ОВ L 92, 2017 г., стр. 100)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Румъния понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия, включително съдебните разноски по обезпечителното производство.
- 3) Унгария понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 269, 14.8.2017 г.

Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Printeos и др./Комисия(Дело T-466/17) ⁽¹⁾

*(Конкуренция — Картели — Пазар на стандартните/каталожните пощенски пликове и специалните пощенски пликове с напечатан текст — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Частична отмяна поради неизпълнение на задължението за мотивиране — Решение за изменение — Процедура за постигане на споразумение — Глоби — Основен размер — Извънредно адаптиране — Таван от 10 % от общия оборот — Член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Принцип *non bis in idem* — Правна сигурност — Оправдани правни очаквания — Равно третиране — Кулулиране на санкции — Пропорционалност — Справедливост — Право мошце за пълн съдебен контрол)*

(2019/C 413/51)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Printeos, SA (Алакала де Енарес, Испания), Printeos Cartera Industrial, SL (Алакала де Енарес), Tompla Scandinavia AB (Стокхолм, Швеция), Tompla France (Фльори-Мерожис, Франция), Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Леонберг, Германия) (представители: H. Brokelmann и P. Martínez-Lage Sobredo, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández и C. Urraca Caviedes)

Предмет

Главно искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение C(2017) 4112 окончателен на Комисията от 16 юни 2017 г. за изменение на Решение C(2014) 9295 окончателен от 10 декември 2014 г. относно производство по член 101 [ДФЕС] и член 53 от Споразумението за ЕИП (АТ.39780 — Пощенски пликове) и направено при условията на евентуалност искане за намаляване на размера на глобата, наложена на жалбоподателите

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 318, 25.9.2017 г.

Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — US/ЕЦБ(Дело T-780/17) ⁽¹⁾

(Публична служба — Персонал на ЕЦБ — Атестационен доклад за 2016 г. — Процедура за годишно преразглеждане на заплатите и премията — Отказ за преобразуване на договор за определен срок в договор за неопределено време — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката)

(2019/C 413/52)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: US (представители: L. Levi и A. Blot, адвокати)

Отвeтник: Европейска централна банка (представители: F. von Lindeiner и M. Rötting, подпомагани от B. Wagenbauer, адвокат)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС и член 50а от Статута на Съда на Европейския съюз, целящо, от една страна, отмяната на атестационния доклад на жалбоподателя за 2016 г. и на решението относно процедурата за годишно преразглеждане на заплатите и премията за 2016 г., и от друга страна, поправянето на вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял вследствие на тези актове

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда US да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 52, 12.2.2018 г.

Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — *Crédit mutuel Arkéa/EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel)*

(Цело T-13/18) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „Crédit Mutuel“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Отличителен характер, придобит чрез използване — Насрещна жалба — Член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 59, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент 2017/1001)

(2019/C 413/53)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: *Crédit Mutuel Arkéa* (Релек Керуон, Франция) (представители: A. Casalonga, L. Codevelle и C. Bercial Arias, адвокати)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Hanf)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: *Confédération nationale du Crédit mutuel* (Париж, Франция) (представители: B. Moreau-Margotin и M. Merli, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 8 ноември 2017 г. (преписка R 724/2016-5), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни *Crédit Mutuel Arkéa* и *Confédération nationale du Crédit mutuel*

Диспозитив

- 1) Отменя решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 8 ноември 2017 г. (преписка R 724/2016-5) в частта, в която е приел, че оспорваната марка е придобила отличителен характер чрез използването ѝ за стоките и услугите, по отношение на които е с описателен, а не с отличителен характер.

- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Отхвърля насрещната жалба.
- 4) Осъжда *Crédit Mutuel Arkea* да понесе една трета от направените от него съдебни разноски и една трета от съдебните разноски на *EUIPO* и на *Confédération nationale du Crédit mutuel*, които са свързани с жалбата по главното производство.
- 5) Осъжда *EUIPO* да понесе две трети от направените от нея съдебни разноски и две трети от съдебните разноски на жалбоподателя, които са свързани с жалбата по главното производство.
- 6) Осъжда *Confédération nationale du Crédit mutuel* да понесе две трети от направените от нея съдебни разноски, които са свързани с жалбата по главното производство, както и съдебните разноски, свързани с насрещната жалба.

(¹) ОВ С 94, 12.3.2018 г.

Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — VF/ЕЦБ

(Дело T-39/18) (¹)

(Публична служба — Персонал на ЕЦБ — Атестационен доклад на жалбоподателя — Процедура за годишно преразглеждане на заплатите и премиите — Отказ за преобразуване на договор за определен срок в договор за неопределено време — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката — Принцип на добра администрация)

(2019/C 413/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: VF (представители: L. Levi и A. Blot, адвокати)

Ответник: Европейска централна банка (представители: F. von Lindeiner и D. Camilleri Podestà, подпомагани от B. Wägenbaur, адвокат)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС и член 50а от Статута на Съда на Европейския съюз, целящо, от една страна, отмяната, първо, на решението относно процедурата за годишно преразглеждане на заплатите и премиите за 2016 г., и второ, на решението да не преобразува договора за определен срок на жалбоподателя в договор за неопределено време, и от друга страна, поправянето на вредата, която жалбоподателят твърди, че е претърпял вследствие на тези актове

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда VF да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 112, 26.3.2018 г.

Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Fränkischer Weinbauverband/EUIPO (Форма на елипсовидна бутилка)(Дело T-68/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за триизмерна марка на Европейския съюз — Форма на издута, елипсовидна бутилка, сплесната отпред и отзад — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/С 413/55)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Fränkischer Weinbauverband eV (Вюрцбург, Германия) (представители: L. Petri и M. Gilch, avocats)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: W. Schramek, M. Fischer и D. Walicka)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 4 декември 2017 г. (преписка R 413/2017-4) относно заявка за регистрация на триизмерен знак, съставен от формата на издута, елипсовидна бутилка, сплесната отпред и отзад, като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Fränkischer Weinbauverband eV да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 112, 26.3.2018 г.

Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Мотопеди)(Дело T-219/18) ⁽¹⁾

(Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ моторед — По-ранен промишлен дизайн на Общността — Основание за недействителност — Оригиналност — Различно общо впечатление — Информирани потребители — Член 6 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002 — Съответстващо тълкуване на член 6 от Регламент № 6/2002 — Липса на използване на регистрирана по-ранна триизмерна национална марка в регистрирания промишлен дизайн — Член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002 — Липса на неразрешено използване в регистрирания промишлен дизайн на произведение, защитено съгласно законодателството на държава членка относно авторското право — Член 25, параграф 1, буква е) от Регламент № 6/2002)

(2019/С 413/56)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Piaggio & C. SpA (Понтедера, Италия) (представители: F. Jacobacci, B. La Tella и B. Lucchetti, адвокати)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: L. Rampini и J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на ЕUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Тайджоу, Китай) (представители: M. Spolidoro, M. Gurrado, S. Verea и M. Balestriero, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на трети апелативен състав на ЕUIPO от 19 януари 2018 г. (преписка R 1496/2015-3), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Piaggio & C. и Zhejiang Zhongneng Industry Group

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Piaggio & C. SpA да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 182, 28.5.2018 г.

Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — US/ЕЦБ

(Дело T-255/18) (¹)

(Публична служба — Персонал на ЕЦБ — Договор за определен срок — Отказ за преобразуване на договор за определен срок в договор за неопределено време — Задължение за тотивиране — Явна грешка в преценката)

(2019/С 413/57)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: US (представители: L. Levi и A. Blot, адвокати)

Отвeтник: Европейска централна банка (представители: F. von Lindeiner и M. Rötting, подпомагани от B. Wägenbaur, адвокат)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС и член 50а от Статута на Съда на Европейския съюз, целящо, от една страна, отмяната на решението на ЕЦБ да не преобразува договора на жалбоподателя в договор за неопределено време, и от друга страна, поправянето на вредата, която жалбоподателят твърди, че е претърпял вследствие на това решение.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда US да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 231, 2.7.2018 г.

Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Volvo Trademark/EUIPO — Paalupaikka (V V-WHEELS)(Дело T-356/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „V V-WHEELS“ — По-ранни фигуративни национални, нерегистрирани и на Европейския съюз марки „VOLVO“ — Относително основание за отказ — Сходство на знаците — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 413/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Volvo Trademark Holding AB (Гьотеборг, Швеция) (представители: T. Dolde, адвокат и M. Hawkins, solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: S. Bonne и H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Paalupaikka Oy (Йисалми, Финландия)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 21 март 2018 г. (преписка R 1852/2017-4), постановено в производство по възражение със страни Volvo Trademark Holding и Paalupaikka.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 21 март 2018 г. (преписка R 1852/2017-4).
- 2) Осъжда EUIPO да заплати съдебните разходи, включително необходимите разходи, направени от Volvo Trademark Holding AB за целите на производството пред апелативния състав на EUIPO.

⁽¹⁾ ОВ С 268, 30.7.2018 г.

Решение на Общия съд от 20 септември 2019 г. — Multifit/EUIPO (real nature)(Дело T-458/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „real nature“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 413/59)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Multifit Tiernahrungs GmbH (Крефелд, Германия) (представители: N. Weber и P. Gentili, avocats)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: D. Walicka и M. Fischer)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 28 май 2018 г. (преписка R 2650/2017-2) относно заявката за регистрация на словния знак „real nature“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) *Отменя решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 28 май 2018 г. (преписка R 2650/2017-2) в частта, в която отказва регистрация като марка на Европейския съюз на словния знак „real nature“ за следните услуги от клас 35 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г.: „рекламиране и рекламни услуги; маркетингови услуги; икономически и организационни консултации за франчайзингови концепции; посредничество на икономическо ноу-хау (франчайзинг)“.*
- 2) *Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.*
- 3) *Multifit Tierpflegungs GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и две трети от тези на EUIPO. Последната понася една трета от направените от нея съдебни разноски.*

(¹) ОВ С 319, 10.9.2018 г.

Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Zhadanov/EUIPO (Scanner Pro)

(Дело T-492/18) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Scanner Pro“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер, придобит чрез използването — Член 7, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 413/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Igor Zhadanov (Одеса, Украйна) (представител: P. Olson, avocat)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: G. Sakalaitė-Orlovskienė, S. Palmero Cabezas и H. O'Neill)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 6 юни 2018 г. (преписка R 1812/2017-2) относно заявка за регистрация на словния знак „Scanner Pro“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Igor Zhadanov да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 352, 1.10.2018 г.

Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — Франция/Комисия

(Дело T-507/18) (¹)

(ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от Франция в рамките на Програмата от специфични мерки за отдалечените региони и за островите (POSEI) — Неточно отчитане на някои пратки банани (финансови години 2013 — 2016) — Фиксирана финансова корекция)

(2019/C 413/61)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Френска република (представители: F. Alabrune, D. Colas, S. Horrenberger, A.-L. Desjonquères, A. Alidière и C. Mosser)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Lewis и J. Aquilina)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2018/873 на Комисията от 13 юни 2018 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки по линия на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 152, 2018 г., стр. 29), тъй като Комисията прилага спрямо Френската република финансова корекция от 5 %, равна на стойност 1 945 435, 39 EUR по отношение на „Други преки помощи — POSEI“, поради „[н]еточно отчитане на някои пратки банани“ за финансовите години 2013—2016.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Френската република да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 392, 29.10.2018 г.

Решение на Общия съд от 20 септември 2019 г. — Reaktor Group/EUIPO (REAKTOR)(Дело T-650/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз „REAKTOR“ — Абсолютни основания за отказ — Липса на описателен характер — Отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Пряка и конкретна връзка със стоките и услугите, посочени в заявката за марка)

(2019/C 413/62)

Език на производството: фински

Страни

Жалбоподател: Reaktor Group Oy (Хелзинки, Финландия) (представител: L. Laaksonen, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: K. Kompari)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 27 август 2018 г. (преписка R 2626/2017-2) относно заявка за регистрация на словния знак „REAKTOR“ като марка на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 27 август 2018 г. (преписка R 2626/2017-2), доколкото с него апелативният състав отхвърля жалбата на жалбоподателя на основание член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент 2017/1001.
- 2) Осъжда EUIPO на заплати съдебните разноски, включително необходимите разноски, направени от Reaktor Group Oy за целите на производството пред апелативния състав.

⁽¹⁾ ОВ С 16, 14.1.2019 г.

Определение на Общия съд от 20 септември 2019 г. — von Blumenthal и др./ЕИБ(Дело T-553/16) ⁽¹⁾

(Публична служба — Персонал на ЕИБ — Възнаграждение — Годишно адаптиране на размера на основната заплата — Метод за изчисление — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за произнасяне)

(2019/C 413/63)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Henry von Blumenthal (Бергем, Люксембург) и останалите 369 жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложението към определението (представител: L. Levi, avocat)

Отвeтник: Европейска инвестиционна банка (представители: T. Gilliams, G. Faedo и J. Klein, подпомагани от A. Dal Ferro, avocat)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС и член 50 а от Статута на Съда на Европейския съюз, от една страна, за отмяна на решенията, които се съдържат във фишовете за заплата за февруари 2015 г. и следващите месеци, които прилагат към жалбоподателите решението на Съвета на директорите на ЕИБ от 16 декември 2014 г. и решението на Управителния комитет на ЕИБ от 4 февруари 2015 г., както и на документа, публикуван онлайн на 6 февруари 2015 г., и информационната бележка от 10 февруари 2015 г., с които персоналът се уведомява за приемането на последното решение, и от друга страна, за присъждане на обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, които жалбоподателите твърдят, че са претърпели.

Диспозитив

- 1) *Общият съд отбелязва оттеглянето на жалбата на г-н Dominique Courbin.*
- 2) *Липсват основания за произнасяне по жалбата на г-н Henry von Blumenthal и на останалите жалбоподатели, без г-н Courbin, чиито имена са посочени в приложението към определението.*
- 3) *Осъжда Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) да заплати съдебните разноски.*

(¹) ОВ С 279, 24.8.2015 г. (дело, първоначално регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-78/15 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.).

Определение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — TrekStor/EUIPO – Beats Electronics („i.Beat jump“)

(Дело T-746/17) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Оттегляне на молбата за отмяна — Липса на основание за произнасяне — Член 137 от Процедурния правилник на Общия съд — Съдебни разноски, които могат да бъдат избегнати — Член 139, буква а) от Процедурния правилник на Общия съд)

(2019/C 413/64)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: TrekStor Ltd (Хонг-Конг, Китай) (представители: O. Spieker, M. Alber и A. Schönfleisch, avocats)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: E. Markakis и D. Walicka, впоследствие E. Markakis, A. Söder и H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Beats Electronics LLC (Кълвър Сити, Калифорния, САЩ) (представители: M. Petersenn, avocat, и I. Fowler, solicitor)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 12 септември 2017 г. (преписка R 2236/2016-4), относно производство по отмяна между Beats Electronics и TrekStor.

Диспозитив

- 1) Основанието за произнасяне е отпаднало.
- 2) *TrekStor Ltd* и *Beats Electronics LLC* понасят собствените си разноски и всеки от тях — половината от разноските на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).
- 3) Осъжда *TrekStor* и *Beats Electronics* да заплатят на Общия съд, всеки от тях, сумата 2 500 EUR на основание член 139, буква а) от Процедурния му правилник.

(¹) ОВ С 32, 29.1.2018 г.

Определение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — *TrekStor* и *Beats Electronics*/EUIPO – *Beats Electronics* и *TrekStor* („iBeat“)

(Съединени дела T-748/17 и T-770/17) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Оттегляне на молбата за отмяна — Липса на основание за произнасяне — Член 137 от Процедурния правилник на Общия съд — Съдебни разноски, които могат да бъдат избегнати — Член 139, буква а) от Процедурния правилник на Общия съд)

(2019/C 413/65)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател по дело T-748/17: *TrekStor Ltd* (Хонг-Конг, Китай) (представители: О. Spieker, М. Alber и А. Schönfleisch, avocats)

Жалбоподател по дело T-770/17: *Beats Electronics LLC* (Кълвър Сити, Калифорния, САЩ) (представители: М. Petersenn, avocat, и I. Fowler, solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители по дело T-748/17: първоначално Е. Markakis и D. Walicka, впоследствие Е. Markakis, А. Söder и Н. O'Neill, и по дело T-770/17: първоначално А. Söder и D. Walicka, впоследствие А. Söder и К. Markakis и Н. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд по дело T-748/17: *Beats Electronics LLC* (Кълвър Сити, Калифорния, САЩ) (представители: М. Petersenn, avocat, и I. Fowler, solicitor)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд по дело T-770/17: *TrekStor Ltd* (Хонг-Конг, Китай) (представители: О. Spieker, М. Alber и А. Schönfleisch, avocats)

Предмет

Жалби срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 12 септември 2017 г. (съединени преписки R 2175/2016-4 и R 2213/2016-4), относно производство по отмяна между *Beats Electronics* и *TrekStor*.

Диспозитив

- 1) Основанието за произнасяне по жалбата е отпаднало.
- 2) TrekStor Ltd и Beats Electronics LLC понасят собствените си разноски и всеки от тях — половината от разноските на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).
- 3) Осъжда TrekStor и Beats Electronics да заплатят на Общия съд, всеки от тях, сумата 2 500 EUR на основание член 139, буква а) от Процедурния му правилник.

(¹) ОВ С 22, 22.1.2018 г.

Определение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — TrekStor/EUIPO – Beats Electronics („iBeat jess“)

(Дело T-749/17) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Оттегляне на молбата за отмяна — Липса на основание за произнасяне — Член 137 от Процедурния правилник на Общия съд — Съдебни разноски, които могат да бъдат избегнати — Член 139, буква а) от Процедурния правилник на Общия съд)

(2019/C 413/66)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: TrekStor Ltd (Хонг-Конг, Китай) (представители: O. Spieker, M. Alber и A. Schönfleisch, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: първоначално E. Markakis и D. Walicka, впоследствие E. Markakis, A. Söder и H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Beats Electronics LLC (Кълвър Сити, Калифорния, САЩ) (представители: M. Petersenn, avocat, и I. Fowler, solicitor)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 12 септември 2017 г. (преписка R 2236/2016-4), относно производство по отмяна между Beats Electronics и TrekStor.

Диспозитив

- 1) Основанието за произнасяне е отпаднало.
- 2) TrekStor Ltd и Beats Electronics LLC понасят собствените си разноски и всеки от тях — половината от разноските на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).
- 3) Осъжда TrekStor и Beats Electronics да заплатят на Общия съд, всеки от тях, сумата 2 500 EUR на основание член 139, буква а) от Процедурния му правилник.

(¹) ОВ С 22, 22.1.2018 г.

Определение на председателя на Общия съд от 13 септември 2019 г. — Scandlines Danmark и Scandlines Deutschland/Комисия

(Дело T-566/19 R)

(Молба за постановяване на временни мерки — Държавни помощи — Удължаване на срока — Липса на интерес)

(2019/C 413/67)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Scandlines Danmark ApS (Копенхаген, Дания), Scandlines Deutschland GmbH (Хамбург, Германия) (представител: L. Sandberg-Mørch, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: C. Georgieva-Кецмар и S. Noë)

Предмет

Искане на основание членове 278 и 279 ДФЕС за спиране на официалната процедура по разследване по преписката относно държавна помощ SA.39078 (2019/C) (ex 2014/N) — Дания — Финансиране на проекта за постоянна връзка в пролива Фемарн-Белт (ОВ С 226, 2019 г., стр. 5)

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за постановяване на временни мерки.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 10 септември 2019 г. — ENIL Brussels Office и др./Комисия

(Дело T-613/19)

(2019/C 413/68)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: European Network on Independent Living Brussels Office (ENIL Brussels Office) (Брюксел, Белгия), Validity Foundation (Будапеща, Унгария), Center for Independent Living - Sofia (София, България) (представители: B. Van Vooren и E. Gorywoda, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени акт на Европейската комисия, с който се отказва прекъсване на сроковете за плащане или спиране на плащанията във връзка с поканата за представяне на предложения BG16RFOP001-5 002 „Подкрепа за деинституционализация на социалните услуги за възрастни и хора с увреждания“ по приоритетна ос 5 „Регионална социална инфраструктура“ на оперативна програма „Региони в растеж“;

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: правилата относно процесуалната легитимация за обжалване на незаконен акт на институциите на ЕС са дискриминационни въз основа на признака увреждане, във връзка с основното право на ефективна съдебна защита.
 - Жалбоподателите излагат, че Конвенцията на Организацията на Обединените нации за правата на хората с увреждания предвижда възможност за обжалване от трета страна и жалбоподателите са достатъчно представителни, за да подадат жалба в защита на лице, което не може да се защитава само срещу дискриминация, произтичаща от решение на Комисията да не прекъсва сроковете за плащане или спре плащанията във връзка с разглежданата покана за представяне на предложения.
2. Второ основание: обжалваният акт засяга правното положение на ясно определена група лица, които не са могат да се представляват сами пред съд. Това основание е подразделено на следните две части:
 - обжалваният акт засяга пряко и лично ограничена група от 1020 лица с увреждания, намиращи се на територията на България;
 - посочената група лица са в невъзможност да се представляват сами пред съд.
3. Трето основание: с приемането на обжалвания акт ответникът е нарушил задълженията си, произтичащи от: първо, Регламент (ЕС) 1303/2013⁽¹⁾ и, второ, Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания и Хартата на основните права на Европейския съюз.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 320).

Жалба, подадена на 26 септември 2019 г. — Nike European Operations Netherlands and Converse Netherlands/Комисия

(Дело T-648/19)

(2019/C 413/69)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Nike European Operations Netherlands BV (Hilversum, Нидерландия) и Converse Netherlands BV (Амстердам, Нидерландия) (представители: R. Martens и D. Colgan, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени изцяло обжалваното решение за откриване, т.е. Решение на Комисията от 10 януари 2019 г. да започне формална процедура по разследване по дело Държавна помощ SA.51284 (2018/NN) – Нидерландия – Възможна държавна помощ в полза на Nike⁽¹⁾; и

— да осъди Комисията да заплати всички разноски по настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, член 108, параграф 2 ДФЕС, член 1, букви г) и д) и член 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година ⁽¹⁾ за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от ДФЕС, член 41, параграфи 1 и 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, принципа на добра администрация и принципа на равно третиране, поради това че е допусната грешка при прилагане на правото в предварителната оценка за характера на помощ на оспорените мерки.
2. Второ основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, член 108, параграф 2 ДФЕС, член 296, параграф 2 ДФЕС, член 41, параграф 1 и член 42, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от ДФЕС, поради това че не са изложени достатъчни мотиви за извода, че оспорените мерки отговарят на всички критерии за държавна помощ, особено този защо трябва да се считат за селективни.
3. Трето основание: нарушение на член 296, параграф 2 ДФЕС, член 41, параграф 1 и член 42, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от ДФЕС, тъй като преждевременно е започнато формално разследване и не са изложени достатъчни мотиви за наличието на държавна помощ там, където без затруднения е можело да се продължи предварителното разследване.

⁽¹⁾ ОВ С 226, 2019 г., стр. 31.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 30 септември 2019 г. — Hasbro/EUIPO — Kreativni Dogadaji (MONOPOLY)

(Цело T-663/19)

(2019/C 413/70)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Hasbro, Inc. (Паутукет, Роуд Айлънд, Съединени щати) (представител: J. Moss, Barrister)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Kreativni Dogadaji d.o.o. (Загреб, Хърватия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „MONOPOLY“ — заявка за регистрация № 9 071 961

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 22 юли 2019 г. по преписка R 1849/2017-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Неправилно прилагане на член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на правото на жалбоподателя да бъде изслушан.

Жалба, подадена на 9 октомври 2019 г. — Kerry Luxembourg/EUIPO — Ornuа (KERRYMAID)

(Дело T-693/19)

(2019/C 413/71)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Kerry Luxembourg Sàrl (Люксембург, Люксембург) (представители: A. von Mühlendahl и H. Hartwig, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Ornuа Co-operative Ltd (Дъблин, Ирландия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: Заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз „KERRYMAID“ — Заявка за регистрация № 10 083 251

Производство пред EUIPO: Производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 23 юли 2019 г. по преписка R 2473/2013-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта му, в която се отхвърля жалбата на жалбоподателя срещу решението от 22 октомври 2013 г. на отдела по споровете по преписка В 1 938 417,
- да отхвърли възражението на Ornuа Co-operative Ltd срещу регистрацията на марката на Европейския съюз „KERRYMAID“ под № 10083251,

— да осъди EUIPO и Ornuu Co-operative Ltd, в случай, че встъпи по настоящото производство, да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 14 октомври 2019 г. — Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Moins de migraine pour vivre mieux)

(Дело T-696/19)

(2019/C 413/72)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Йерусалим, Израел) (представители: J. Bogatz и Y. Stone, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Moins de migraine pour vivre mieux“ — заявка за регистрация № 17 942 393

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 12 август 2019 г. по преписка R 778/2019-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 14 октомври 2019 г. — Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Weniger Migräne. Mehr vom Leben)

(Дело T-697/19)

(2019/C 413/73)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Йерусалим, Израел) (представители: J. Bogatz и Y. Stone, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Weniger Migräne. Mehr vom Leben“ — заявка за регистрация № 17 942 400

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 12 август 2019 г. по преписка R 779/2019-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 15 октомври 2019 г. — GV/Комисия

(Дело T-705/19)

(2019/C 413/74)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: GV (представител: В.-Н. Vincent, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да разгледа настоящото дело с предимство,

- да отмени решение от 26 юли 2019 г., заведено под номер R/213/19 за отхвърляне на молбата му за предоставяне на помощ,
- да разпорежи на органа по назначаването да приеме всички мерки за преместване, които могат да отстранят жалбоподателя от ГД „Образование, младеж, спорт и култура“ при зачитане на степента и запазване на действителната месторабота на длъжността в Брюксел, за да се избегне увреждането на семейния и личен живот,
- да осъди Комисията да заплати авансово сумата от 1 3 018 EUR като обезщетение за имуществени вреди и 250 EUR на ден, считано от 1 февруари 2018 г. до деня на постановяване на решението за неимуществени вреди;
- да осъди Комисията да заплати изцяло съдебните разноски в производството съгласно Процедурния правилник.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 24 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“), на принципа на добра администрация и на задължение за полагане на грижа. В това отношение жалбоподателят изтъква, че Комисията е отхвърлила молбата му за помощ, че не е взела никакви мерки за разследване и е разгледала молбата й бавно, бюрократично и по неподходящ начин.
2. Второ основание: нарушение на член 12а от Правилника, тъй като Комисията трябвало да квалифицира като тормоз обстоятелствата в основата на молбата за помощ.
3. Трето основание: нарушение на член 7 от Правилника. Жалбоподателят упреква Комисията, че не е спазила необходимия баланс между интереса на службата и интереса на засегнатото длъжностно лице.
4. Четвърто основание: член 270 ДФЕС и на член 91 от Правилника. Жалбоподателят поддържа в това отношение, че Съюзът е длъжен да обезщети вредите, причинени на персонала му поради незаконосъобразност, допусната в качеството му на работодател, без да е необходимо да се доказва наличието на достатъчно съществено нарушение. Според жалбоподателя обстоятелствата в основата на молбата му за помощ представляват незаконосъобразност, допусната в качеството у на работодател и следователно задължават Съюза да обезщети имуществените и неимуществените вреди, а именно медицински и правни разноски, както и причинено страдание в процесния период.
5. Пето основание: нарушение на член 6 от Конвенцията за защита правата на човека и на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз поради това, че процедурите във връзка с молба за преместване по своя характер налагат бързо решение.

Жалба, подадена на 16 октомври 2019 г. — FF&GB/EUIPO (ONE-OFF)

(Дело T-707/19)

(2019/C 413/75)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: FF&GB Srl (Мантова, Италия) (представител: M. Locatelli, avvocato)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз ONE-OFF — заявка за регистрация № 17 933 041

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 12 август 2019 г. по преписка R 239/2019-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да обяви, че марката ONE-OFF може да бъде регистрирана като марка на Европейския съюз за стоки от класове 18 и 25, посочени в заявката за регистрация № 017933041,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) и член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на принципа на последователност и равнопоставеност.

Жалба, подадена на 21 октомври 2019 г. — GW/Сметна палата

(Дело T-709/19)

(2019/C 413/76)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: GW (представители: J.-N. Louis, адвокат)

Ответник: Европейска сметна палата

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 22 май 2019 г. на Европейската сметна палата, с което е отхвърлено искането за сезиране на комисията по инвалидност, за да установи промяната в здравословното му състояние и да определи условията за медицинските прегледи след инвалидността,
- да осъди Сметната палата да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 15 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, тъй като този член предвижда само възможност, но не е задължение за институцията да прави периодично преглед на здравословното състояние на длъжностно лице, което получава обезщетение за инвалидност, за да се увери, че лицето продължава да отговаря на изискванията за получаване на това обезщетение.

2. Второ основание: нарушение на заключение № 273/15 от 25 февруари 2016 г. на колегиума на административните ръководители относно медицинските прегледи след инвалидност, тъй то предвижда, че лекарят на институцията може по изключение да приеме доклад, изготвен от лекуващия лекар или да спре прегледа, ако естеството на условието, довело до инвалидността, не обосновава преглед за оценяване на възможността за връщане на работа.
3. Трето основание: нарушение на задължението за полагане на грижа. В това отношение жалбоподателят поддържа, че институцията е била длъжна да вземе предвид становищата на лекуващия лекар и на медицинското лице от 23 и 24 август 2017 г., на психолога от 26 септември 2019 г. и на лекуващия лекар от 11 октомври 2019 г.

Жалба, подадена на 18 октомври 2019 г. — Ashworth/Парламент

(Дело T-720/19)

(2019/C 413/77)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Richard Ashworth (Лингфилд, Обединено кралство) (представители: A. Schmitt и A. Waisse, адвокати)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд

да се произнесе, както следва:

- да приеме, че настоящата жалба е допустима,
- ако е необходимо, като процесуално-организационни действия или като действия по събиране на доказателства по делото, да се осъди Европейския парламент да представи становищата, издадени от Правната служба на Европейския парламент, които са били приети на 16 юли 2018 г. и на 3 декември 2018 г., без оглед на точната дата, но във всички случаи преди приемането на 10 декември 2018 г. на решението на Бюрото на Парламента за изменение на Мерките по прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент (2018/C 466/02, ОВ С 466, 2018 г., стр. 8),
- да отмени на основание член 263 ДФЕС обжалваното индивидуално решение, връчено на жалбоподателя от Отдела за възнагражденията и социалните права на членовете на ЕП към генерална дирекция „Финанси“ на Европейския парламент относно допълнителната (доброволна) пенсия за месец септември 2019 г. в частта, в която с това решение се въвежда специален данък в размер на 5 % от номиналната стойност на допълнителната (доброволна) пенсия, която следва да се изплати на жалбоподателя, така както е определена в горепосоченото решение на Бюрото от 10 декември 2018 г.,
- да приеме на основание член 277 ДФЕС, че горепосоченото решение на Бюрото на Парламента от 10 декември 2018 г. е неприложимо в частта, в която с него се променя член 76 относно мерките по прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент и по-специално в частта, в която с него се въвежда специален данък в размер на 5 % от номиналната стойност на допълнителните (доброволни) пенсии, изискуеми след 1 януари 2019 г.,

— да осъди Парламента да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е липсата на компетентност *ratione materiae* на Бюрото.

— от една страна, решението на Бюрото от 10 декември 2018 г. (наричано по-нататък „решението на Бюрото“) е било прието в нарушение на Устава на членовете на Европейския парламент, приет с решение на Европейския парламент от 28 септември 2005 година, 2005/684/ЕО, Евратом (ОВ L 262, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 6, стр. 28) (наричан по-нататък „Уставът“). Решението на Бюрото противоречи по-специално на член 27 от Устава, който предвижда запазване на „придобитите права“ и „правни очаквания“.

— от друга страна, с решението на Бюрото се въвежда данък, като се предвижда специален данък в размер на 5 % от номиналната стойност на пенсията, при положение че въвеждането на данък не е сред правомощията на Бюрото съгласно член 223, параграф 2 ДФЕС.

2. Второто основание е съществено процесуално нарушение.

— от една страна, жалбоподателят упреква Бюрото, че е приело обжалвания акт, без да се съобрази с правилата, наложени с член 223 ДФЕС.

— от друга страна, решението на Бюрото не е мотивирано в достатъчна степен и по този начин нарушава задължението за мотивиране, предвидено в член 296, втора алинея ДФЕС и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз.

3. Третото основание е нарушение на придобитите права и права в процес на придобиване, и на принципа на оправданите правни очаквания.

— от една страна, с решението на Бюрото се нарушават придобитите права и права в процес на придобиване, които произтичат както от общите принципи на правото, така и от Устава, който въвежда изрично задължението те да се запазят „изцяло“ (член 27).

— от друга страна, с решението на Бюрото се нарушава принципът на оправданите правни очаквания.

4. Четвъртото основание е нарушение на принципите на пропорционалност, на равно третиране и на недопускане на дискриминация.

— от една страна, нарушенията на правата на жалбоподателя са несъразмерни по отношение на целите, които се преследват с решението на Бюрото.

— от друга страна, решението на Бюрото трябва да се отмени поради нарушение на принципите на равно третиране и недопускане на дискриминация.

5. Петото основание е нарушение на принципа на правна сигурност и липса на преходни мерки.

— от една страна, с решението на Бюрото се нарушава принципът на правна сигурност, тъй като то съдържа незаконосъобразни разпоредби с обратен ефект.

— от друга страна, с решението на Бюрото се нарушава принципът на правна сигурност, тъй като в него не са предвидени преходни мерки.

Определение на Общия съд от 20 септември 2019 г. — Trifolio-M и др./EFSA(Дело T-675/18) ⁽¹⁾

(2019/С 413/78)

Език на производството: английски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 25, 21.1.2019 г.

Определение на Общия съд от 24 септември 2019 г. — BigBen Interactive/EUIPO – natcon7 („nacon“)(Дело T-287/19) ⁽¹⁾

(2019/С 413/79)

Език на производството: английски

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 220, 1.7.2019 г.

Определение на председателя на Общия съд от 20 септември 2019 г. — CupoNation/EUIPO (Cyber Monday)(Дело T-494/19) ⁽¹⁾

(2019/С 413/80)

Език на производството: немски

Председателят на Общия съд разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 288, 26.8.2019 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG